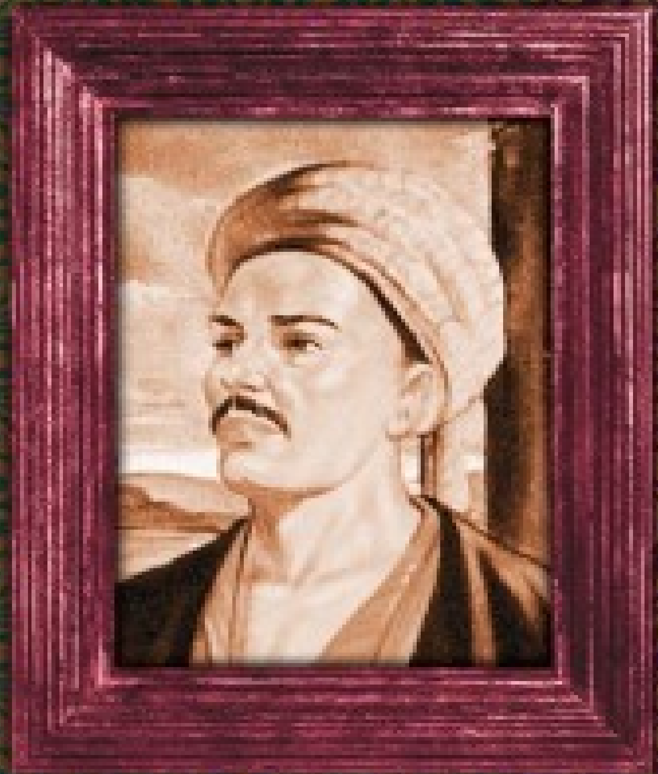
KLASİK TÜRK EDEBİYATI

YUNUS EMRE DİVANI

-Seçmeler-

ALTIN KİTAPLAR

YUNUS EMRE DİVANI

HAYATI

(1238 – 1320)

Yaşamı konusunda yeterli bilgi olmadığı gibi onunla ilgili kaynaklarda anlatılanlar da birbirini tutmaz. Nerede, hangi yılda doğduğu kesinlikle bilinmiyor. Kimi kaynaklarda Anadolu'ya Doğu'dan gelen Türk oymaklarından birine bağlı olup, 1238 dolaylarında doğduğu söylenirse de kesin değildir. 1320 dolaylarında Eskişehir'de öldüğü söylenir. Batı Anadolu'nun birkaç yöresinde 'Yunus Emre' adını taşıyan ve onunla ilgili görüldüğünden 'makam' adı verilen yer vardır. Yapılan araştırmalara göre şiirlerinin toplandığı Divan ölümünden yetmiş yıl sonra düzenlenmiştir. Anadolu'da 'Yunus Emre' adını taşıyan ve Yunus Emre'den çok sonraları yaşamış başka şairlerin yapıtlarıyla karışan şiirlerinin bir bölümü dil incelemeleri sonunda ayıklanmış, böylece 357 şiirin onun olduğu konusunda görüş birliğine varılmıştır. Gene Yunus Emre adını taşıyan ve başka şairlerin elinden çıktığı ileri sürülen 310 şiir daha derlenmiştir. Onun dil, şiir ve düşünce bakımından özgünlüğü ve etkisi, ilk düzenlenen Divan'daki şiirleri nedeniyledir. Yunus Emre'nin şiirinde, edebiyat tarihi bakımından, dil, düşünce, duygu ve yaratıcılık gibi dört önemli sorun sergilenir. Bu sorunlar bir görüş ve inanış bütünlüğü içinde ele alınır, insan konusunda odaklaştırılır. Şiirde işlenen konular ise insan, Tanrı, Varlık Birliği, sevgi, yaşama sevinci, barış, evren, ölüm, yetkinlik, olgunluk, alçakgönüllülük, erdem, eliaçıklık gibi genellikle gerçek yaşamı ilgilendiren kavramlardır. O, bu kavramları, şiirinin bütünlüğü içinde temel öğe olarak sergilemiştir. İnsan bir 'sevgi varlığı'dır, tin ile gövde gibi iki ayrı tözden kurulmuştur. Tin tanrısaldır, ölümsüzdür, gövdede kaldığı sürece geldiği özün ve yüce kaynağa, tanrısal evrene dönme özlemi içindedir. Gövde dağılır, kendini kuran öğelere ayrılır. İçinde insanın da bulunduğu tüm varlık evreni toprak, su, ateş ve yel gibi dört ilkeden kurulmuştur. Bu dört ilke yaratılmıştır, yaratıcı da Tanrı'dır. Tanrı, bu dört ilkeyi yarattıktan sonra, ayrı ayrı oranlarda birleştirerek varlık türlerinin oluşmasını sağlamıştır. İnsan sevgi yoluyla Tanrı'ya ulaşır, çünkü insanla Tanrı arasında özdeşlik

vardır. Ancak, insanın bu madde evreninde bulunması, tinin tanrısal kaynaktan uzak kalması bir ayrılıktır. Bu ayrılık insanı, yaşamı boyunca Tanrı'yı düşünme, ona özlem duyma olaylarıyla karşı karşıya getirmiştir. Gerçekte insan-Tanrı-evren üçlüsü birlik içindedir, var olan yalnız Tanrı'dır, türlülük bir 'görünüş'tür. Çünkü Tanrı, kendi özü gereği, bütün varlık türlerini kapsar, her varlıkta yansır. Evreni kuran öğelerle insanın gövdesini oluşturan ilkeler özdeştir. Bu özdeşlik tanrısal tözün bütün varlık türlerinde, biçimlendirici bir öğe olarak bulunmasından dolayıdır. Tanrısal tözün nesnel varlıklarda bulunması bir 'yansıma' niteliğindedir, çünkü Tanrı yarattığı nesnede yansıyınca 'oluş' gerçekleşir. Sevgi insanda birleştirici, bütünleştirici bir eğilim niteliğindedir. Yunus Emre, sevgiyi Tanrı ve onun yarattığı tüm varlıklara karşı duyulan bir yakınlık, bir eğilim diye anlar. Sevginin ereği yüce Tanrı'ya ölümsüz olana kavuşmak, onun varlığında bütünlüğe ulaşmaktır. Tanrı insanla özdeş olduğundan kendini seven Tanrı'yı, Tanrı'yı seven kendini sever. Çünkü sevgi kendini başkasında, başkasını kendinde bulmaktır. Sevginin olmadığı yerde, öfke, kırgınlık, çözülme ve birbirinden kopukluk gibi olumsuz durumlar ortaya çıkar. Sevginin değerini yalnız seven bilir, sevmek de bir bilgelik, bir olgunluk işidir. Yeterince aydınlanmamış, Tanrı ışığından yoksun kalmış bir gönülde sevginin yeri yoktur. Bütün varlık türlerini birbirine bağlayan, onları tanrısal evrene yönelten sevgidir. Sevgi bir çıkar aracı olmadığından seven karşılık beklemez. Dost kişi gerçek seven kimsedir (âşık). Dost başka bir anlamda da Tanrı'dır, kişinin gönlünde ışıyan tözdür. Yunus Emre'de yaşamak tanrısal tözün bir yansıması olan evrende sevinç duymaktır. Çünkü, bütün varlık türlerinde Tanrı görünmektedir, bu nedenle severek, düşünerek yaşamayı bilen kimse her yerde Tanrı ile karşı karşıyadır. Yaşamak belli nesnelere bağlanmak, yalnız gelip geçici varlıkları edinmek için çırpınmak değildir. Böyle bir yaşama biçimi kişiyi tanrısal tözden uzaklaştırdığı gibi yetkinlikten, bilgelikten de yoksun kılar. Yunus Emre'nin dilinde bilge kişinin adı 'eren'dir. Eren barış içinde yaşamayı, bütün insanları kardeş görmeyi, kendini sevmeyeni bile sevmeyi bilen kişidir. Onun gönlü yalnız sevgiyle, dostluk duygularıyla doludur. Evreni bir tanrısal görünüş alanı olarak bildiğinden, erenin evrene karşı da sevgisi, saygısı vardır. Erenin gözünde insan bir küçük evrendir, büyük evren ise tanrısal tözün

kuşattığı sonsuz varlık alanıdır. Eren olma aşamasına ulaşmış kişide erdem, alçakgönüllülük, eli açıklık, yetkinlik, olgunluk bir bütünlük içinde bulunur. Ölüm tinin gövdeden ayrılıp tanrısal kaynağa dönmesiyle gerçekleşir. Bu nedenle ölüm tinle gövde arasında bir ayrılıktır. Gerçekte ölüm yoktur, tinin ölümsüzlüğe ulaşması, yüce kaynağa dönüşü vardır. Çünkü, bütün varlık türleri tanrısal tözün yansıması olduğundan, salt ölüm de söz konusu değildir. Ölümün bir başka anlamı da bilgiden, erdemden, yetkinlikten, sevgiden yoksun kalmaktır. Yunus Emre'nin şiirinde Yeni-Platonculuk'tan kaynaklanan Tasavvuf öğretisinin bütün sorunları bulunur. Bunlara yeni bir çözüm getirmez, Yeni-Platonculuk'un yöntemine dayanarak yorumlar ileri sürer. Bu nedenle onun şiiri Yeni-Platonculuk'un Türkçe açıklanışıdır. Yunus Emre'nin edebiyat tarihi bakımından, önemli bir yanı da Anadolu'da, Türkçe şiir dilinin öncüsü olması ve tasavvuf sorunlarını yalın, kolay anlaşılır bir dille söyleyişi nedeniyledir. Şiirlerinin ölçüsü, Türkçe'nin ses yapısına uymayan 'aruz' olmakla birlikte söyleyişi akıcı, sürükleyici bir nitelik taşır. Tasavvufun en güç anlaşılır kavramlarını, Türkçe'nin ses yapısına uygun biçimde dile getirir, şiirinde duygu ve düşünce birliğinden oluşan bir derinlik görülür. Yer yer yalın halk söyleyişine yaklaşan dilinde anlam-uyum bağlantısı bütüncül bir içerik taşır. Ona göre önemli olan bir sözü etkili biçimde söylemektir. Bu nedenle sözün boş bir kavram olmaması, bir varlık sorununu, bir düşünceyi dile getirmesi gerekir. İnsan ancak söz söyleme yetisiyle insandır, konuşan Tanrı durumundadır. Yunus Emre'de Türkçe, şiir dili olma yanında, düşünceyi içeren, açıklayan bir odak özelliği kazanmıştır.

ESERLERİ

Divan, (ö.s), 1943; Risaletü'n-Nushiye, (ö.s), 1965, ('Öğüt Kitapçığı').

Adem Oğlu

Miskin Adem oğlanı,nefse zebun olmuşdur

Hayvan canavar gibi,otlamağa kalmıştır

Hergiz ölümün sanmaz,ölesi günin anmaz

Bu dünyadan usanmaz,gaflet önin almışdur

Oğlanlar öğüt almaz,yiğitler tevbe kılmaz

Kocalar taat kılmaz,sarp rüzigar olmuştur

Beğler azdı yolundan,bilmez yoksul halinden

Çıktı rahmet gölünden,nefs gölüne dalmışdur

Yunus sözi alimden,zinhar olma zalimden

Korkadurın ölümden,cümle doğan ölmüşdür.

Yunus Emre

Ağaç

Giderim ben yol sıra yavlak uzanmış bir ağaç

Böyle lâtif böyle şirin gönlüm aydur birkaç sır aç

Böyl'uzamak ne manâdır çünkü bu dünya fânîdir

Bu fuzûllük nişânıdır gel beri miskinliğe geç

Böyle lâtif beziniben böyle şirîn düzünüben

Gönül Hakk'a uzanuban dilek nedir neye muhtâç

Ağaç karır devrân döner kuş budağa birken konar

Dahi sana kuş konmamış ne güvercin ne hod turaç

Bir gün sana zevâl ere yüce kaddin ine yere

Budakların oda gire kaynaya kazan kıza saç

Er sırrıdır sırrın senin er yeridir yerin senin

Ne yerdedir yerin senin sana sorarım ey ağaç

Yunus Emre sen bir nice eksikliğin yüz bin onca

Kur'ağaca yol sorunca teferrüclen yoluna geç

Yunus Emre

Ah Ölüm

Yalancı dünyaya konup göçenler

Ne söylerler ne bir haber verirler

Üzerinde türlü otlar bitenler

Ne söylerler ne bir haber verirler

Kiminin başında biter ağaçlar

Kiminin başında sararır otlar

Kimi masum kimi güzel yiğitler

Ne söylerler ne bir haber verirler

Toprağa gark olmuş nazik tenleri

Söylemeden kalmış tatlı dilleri

Gelin duadan unutman bunları

Ne söylerler ne bir haber verirler

Yunus derki gör taktirin işleri

Dökülmüştür kirpikleri kaşları

Başları ucunda hece taşları

Ne söylerler ne bir haber verirler

Yunus Emre

Ahır Zaman

İşidün ey ulular,Ahır zaman olusar

Sağ müslüman seyrekdür,Ol da güman olusar

Danışman okur tutmaz,Derviş yolun gözetmez

Bu halk öğüt işitmez,Ne sarp zaman olısar

Gitti beyler mürveti,Binmişler birer atı

Yediğü yoksul eti,içtiğü kan olısar

Ne acayip sergüzeştler,Bağrım dolu serzenişler

Durmaz akar kanlı yaşlar,Aksa gerek şimden gerü.

Yunus Emre

Ahır Zaman

İşidün ey ulular,Ahır zaman olusar

Sağ müslüman seyrekdür,Ol da güman olusar

Danışman okur tutmaz,Derviş yolun gözetmez

Bu halk öğüt işitmez,Ne sarp zaman olısar

Gitti beyler mürveti,Binmişler birer atı

Yediğü yoksul eti,içtiğü kan olısar

Ne acayip sergüzeştler,Bağrım dolu serzenişler

Durmaz akar kanlı yaşlar,Aksa gerek şimden gerü.

Yunus Emre

Aşık Kendi Kanını

Helal kıldı ma'şuka aşık kendi kanını

Ma'şuk nakşından okur aşk eri Kur'anını

Yardan ayrı olunca asılıp ölmek yeğdir

Aşık kendi bırakır boynuna urganını

Gitmez aşık gözünden hergiz ma'şuk hayali

Nitekim zilha verir Yusuf'un nişanını

Dirlik budur aşıka ma'şuk yolunda öle

Sorarlar ise aydam aşıkın burhanını

Belkıys ile Süleyman aşka düştü bir zaman

İsteyip bulmadılar bu derdin dermanını

Gökteki Harut Marut aşk için indi yere

Zühre yüzün görecek unuttu Rahman'ını

Güzaf görmen siz aşkı kime oğradı ise

Sultanı iltir baştan yitirir hanmanını

Ferhat bu aşk yolunda başın külünge tuttu

Hüsrev Şirin derdinden dosta verdi canını

Leyli'yle Mecnun işi acebdür (ür) bu halka

Abdürrezzak terk etti aşk için imanını

Zemane vefaları cefa gelir yunüs'a

Bir doğru yer bulucak fidi kılar canını

Yunus Emre

Aşıkmı Diyem

Erenlerin gönlünde ol sultan dükkan açtı

Nice bizim gibiler anda konuban geçti

Cümle erenler uçtu dağlar yazılar geçti

Aşk kazanına düştü kaynayıbanı pişti

Bu dünyanın meseli benzer murdar gövdeye

İtler gövdeye düştü Hak dostu kodu geçti

Aşıkmı diyem ona can terkini urmadı

Aşık ona diyeler kim melamete düştü

Yine esridi Yunus Taptuk yüzün görelden

Meğer onun gölünden bir cur'a şerbet içti

Yunus Emre

Aşk

İşidin ey yârenler

Kıymetli nesnedir aşk

Değmelere bitinmez

Hürmetli nesnedir aşk

Dağa düşer kül eyler

Gönüllere yol eyler

Sultanları kul eyler

Hikmetli nesnedir aşk

Kime kim vurdu ok

Gussa ile kaygu yok

Feryad ile âhı çok

Firkatli nesnedir aşk

Denizleri kaynatır

Mevce gelir oynatır

Kayaları söyletir

Kuvvetli nesnedir aşk

Miskin Yunus neylesin

Derdin kime söylesin

Varsın dostu toylasın

Lezzetli nesnedir aşk

Yunus Emre

Kaydeden: engin

Aşk Ateşi

Girdim aşkın denizine bahrılayın yüzer oldum

Geştediben denizleri Hızır'layın gezer oldum

Cemalini gördüm düşte çok aradım yazda kışta

Bulamadım dağda taşta denizleri süzer oldum

Sordum deniz malikine ırak değil salığına

Girdim gönül sınığına gönülleri düzer oldum

Viran gönlüm eyledim şar bunculayın şar nerde var

Haznesinden aldım gevher dükkan yüzün bozar oldum

Ben ol dükkan-dar kuluyum gevherler ile doluyum

Dost bağının bülbülüyüm budaktan gül üzer oldum

Ol budakta biter iman iman bitse gider güman

Dün gün isim budur heman nefsime bir Tatar oldum

Canım bu tene gireli nazarım yoktur altına

Düştüm ayaklar altına topraklayın tozar oldum

Tenim toprak tozar yolca nefsim iltir beni önce

Gördüm nefsin burcu yüce kazma aldım kazar oldum

Kaza kaza indim yere gördüm nefsin yüzü kara

Hümeti yok Peygamber'e bentlerini bozar oldum

Bu nefs ile dünya fani bu dünyaya gelen hanı

Aldattın ey dünya beni işlerinden bezer oldum

Yunus sordu girdi yola kamu gurbetleri bile

Kendi ciğerim kanıyla vasf-ı halim yazar oldum

Yunus Emre

Aşk Bezirganı

Aşk bezirganı

Sermaye canı

Bahadır gördüm

Cana kıyanı

Zehi bahadır

Can terkin urur

Kılıç mı keser

Himmet giyeni

Kamusun bir gör

Kemterin er gör

Alu görmegil

Palas giyeni

Tez çıkarırlar

Fevkal'ulaya

Bin isa gibi

Dünya yakanı

Tez indirirler

Tahtesseraya

Bir karun gibi

Dünya kovanı

Aşık olanın

Nişanı vardır

Melamet olur

Belli beyanı

Yunus Emre

Aşkın Aldı Benden Beni

Aşkın aldı benden beni

Bana seni gerek seni

Ben yanarım dün ü günü

Bana seni gerek seni

Ne varlığa sevinirim

Ne yokluğa yerinirim

Aşkın ile avunurum

Bana seni gerek seni

Aşkın aşıklar oldurur

Aşk denizine daldırır

Tecelli ile doldurur

Bana seni gerek seni

Aşkın şarabından içem

Mecnun olup dağa düşem

Sensin dünü gün endişem

Bana seni gerek seni

Sufilere sohbet gerek

Ahilere ahret gerek

Mecnunlara Leyla gerek

Bana seni gerek seni

Eğer beni öldüreler

Külüm göğe savuralar

Toprağım anda çağıra

Bana seni gerek seni

Cennet cennet dedikleri

Birkaç köşkle birkaç huri

İsteyene Ver anları

Bana seni gerek seni

Yunus'dürür benim adım

Gün geçtikçe artar odum

İki cihanda maksudum

Bana seni gerek seni

Yunus Emre

Kaydeden: Abbas Yolcu

Aşk'ın Beni

Gözüm seni görmek için elim sana ermek için

Bu gün canım yolda kodum yarın seni bulmak için

Bu gün canım yolda koyam yarın ivazın veresin

Arz eyleme uçmağını hiç arzum yok uçmak için

Benim uçmak neme gerek hergiz gönlüm ona bakmaz

İşbu benim zarılığım değildürür bir bağ için

Uçmak uçmağım dediğin mü'minleri yeltediğin

Vardır ola bir kaç huri arzum yoktur koçmak için

Bunda dahi verdin bize ol huriyi çiftü helal

Ondan geçti arzum tamam arzum sana ermek için

Sufilere ver sen onu bana seni gerek seni

Haşa ben terkedem seni şol bir evle çardak için

Yunus hasretdürür sana hasretini göster ona

İşin zulüm değil ise dad eylegil istedi çün.

Yunus Emre

Kaydeden: Birol Usta

puan

8,7

(17 kişi)

yaz | oku

Behey Kardaş

Be hey kardaş hakk'ı bulammı dersin,

Hakk'a yarar amel işlemeyince

Tarikat sırrına eremmi dersin,

Kamil mürşid sana söylemeyince.

Özenirsen gardaş, tevhide özen.

Tevhiddir nefsinin kal'asın bozan

Hiç kendi kendine kaynarmı kazan

Çevre yanın ateş eylemeyince.

Değme kişi gönül evin düzemez

Hakk'ın taktirini kimse bozamaz.

Tarikat ummandır dalıp yüzemez,

Aşkın deryasını boylamayınca.

Aşkım galip geldi yüreğim harlar

Aşık olan ar-ı namusu neyler

Behey yunus sana söyleme derler

Ya ben öleyimmi söylemeyince.

Yunus Emre

Bilmediler

Hakiykatin ma'nisin şerh ile bilmediler

Erenler bu dirliği riye dirilmediler

Hakiykat bir denizdir şeriattır gemisi

Çoklar gemiden çıkıp denize dalmadılar

Bular geldi tapıya şeriat tuttu durur

İçeri giribeni ne varın bilmediler

Dört kitabı şerh eden asıdır hakıykatte

Zira tevsir okuyup ma'nisin bilmediler

Yunus adın sadıktır bu yola geldin ise

Adın değşirmeyenler bu yola gelmediler.

Yunus Emre

Birgün

Vaktinize hazır olun,

Ecel varır gelir Birgün

Emanettir kuşa canın

Sahib vardır alır birgün

Nice bin kerre kaçarsın

yedi deryalar geçersin

pervaz vuruban kaçarsın

Ecel seni bulur birgün

iş bu meclie gelmeyen

anıp nasihat almayan

eliften bayı bilmeyen

okur kişi olur birgün

tutmaz olur tutan eller

çürür şu söyleyen diller

sevip kazandıgın mallar

varislere kalır birgün

Yunus sözün bunu söyler

aşkın Deryasını boylar

Şu yüce köşkler saraylar

Viran olur kalır Bİrgün!

Yunus Emre

Can Gerek

Dilsizler haberini kulaksız dinleyesi

Dilsiz kulaksız sözün can gerek anlayası

Dinlemeden anladık anlamadan eyledik

Gerçek erin bu yolda yokluktur sermayesi

Biz sevdik aşık olduk sevildik maşuk olduk

Her dem yeni dirlikte sizden kim usanası

Yetmiş iki dilcedi araya sınır düştü

Ol bakışı biz baktık yermedik am-u hası

Miskin yunus ol veli yerde gökte dopdolu

Her taş altında gizli bin imran oğlu musi.

Yunus Emre

Çağırayım Mevlam Seni

Dağlar ile taşlar ile

Çağırayım Mevlâm seni

Seherlerde kuşlar ile

Çağırayım Mevlâm seni

Sular dibinde mâhiyle

Sahralarda âhû ile

Abdal olup yâhû ile

Çağırayım Mevlâm seni

Gök yüzünde İsâ ile

Tûr dağında Mûsâ ile

Elindeki asâ ile

Çağırayım Mevlâm seni

Derdi öküş Eyyûb ile

Gözü yaşlı Ya'kûb ile

Ol Muhammed mahbûb ile

Çağırayım Mevlâm seni

Bilmişim dünya halini

Terk ettim kıyl ü kâlini

Baş açık ayak yalını

Çağırayım Mevlâm seni

Yûnus okur diller ile

Ol kumru bülbüller ile

Hakkı seven kullar ile

Çağırayım Mevlâm seni

Yunus Emre

Çalap Okulu

Söylememek harcısı söylemeğin hasıdır

Söylemeğin harcısı gönüllerin pasıdır

Gönüllerin pasını gel sileyim der isen

Şol sözü söylegil kim sözün hülasasıdır

Kul'il hak-dedi Çalap sözü doğru diyene

Bu gün yalan söyleyen erte utanasıdır

Cümle yaratılmışa bir göz ile bakmayan

Şer'in evliyasıysa hakıykatte asidir

Şeriat haberini şerh ile aydam işit

Şeriat bir gemidir hakıykat deryasıdır

Ol geminin tahtası her nice muhkem ise

Deniz merci kat olsa tahta uşanasıdır

Bundan içeri haber işit aydayım ey yar

Hakiykatin kafiri şer'in evliyasıdır

Biz talip-ilimleriz aşk kitabın okuruz

Çalap müderris bize aşk hod medresesidir

Evliya safa-nazar edeli günden beri

Hasıl oldu yunus'a her ne kim veyasıdır.

Yunus Emre

Kaydeden: Birol Usta

puan

7,1

(14 kişi)

yaz | oku

Çıktım Erik Dalına

Çıktım erik dalına

Anda yedim üzümü

Bostan ıssı kakıyıp

Der ne yesin kozumu

Uğruluk yaptı bana

Bühtan eyledim ona

Çerçi de geldiaydur

Hani aldın gözünü

Kerpiç koydum kazana

Poyraz ile kaynattım

Nedir diye sorana

Bandım verdim özümü

İplik verdim cullaha

Sarıp yumak etmemiş

Becid becid ısmarlar

Gelsin alsın bezini

Bir serçenin kanadın

Kırk katıra yükledim

Çift dahi çekemedi

Şöyle kaldı kazını

Yunus bir söz söylemiş

Hiç bir söze benzemez

Münafıklar elinden

Örter mana yüzünü

Yunus Emre

Dermanım Allah

Tenimden canım süzülür,iki gözlerim süzülür

Dilim tetiği bozulur,Allah sana yalvaralım

Salacımı götürdüler,Musallaya yatırdılar

Görklü tekbir getirdiler,Allah sana yalvaralım

Varıp mülketime düşüp,indirdiler beni şeşip

Toprağım örterler eşip,Allah sana yalvaralım

Topraklara düşürdüler,el toprağa üşürdüler

Taşlar ile bastırdılar,Allah sana yalvaralım

Kaldım bir karanlık yerde,ayrığı varmaz o yerde

Sataştım bir acep derde,Allah sana yalvaralım.

Yunus Emre

Derviş Yunus

Tabtuk dergahından feyizler alan,

Yanan Yunus idi,o derviş Yunus...

Gönlünü derya,ummanlara salan,

Dalan Yunus idi,o derviş Yunus...

***

Gezer idi; iki Arşı alayı,

Sevgi ile yoğururdu mayayı,

Barış, Hoşgörü bir edip davayı,

Bulan Yunus idi,O derviş Yunus

***

Yetmiş üçe hep, bir nazar eyleyen,

Herdem Hakkı hakikatı söyleyen ,

Aşk elinden kendin heder eyleyen,

Kanan Yunus idi, o dervişYunus ...

***

O bilmezdi kin ile kem hiddeti,

Diler idi;Kahhar Haktan mededi,

Şu fani dünyaya mehil vermedi,

Canan Yunus idi,O derviş Yunus.

***

Aşık Çağlari

Amsterdam - Hollanda

Yunus Emre

Dervişlik

Tehî görmen kimseyi hiç kimsene boş değil

Eksiklik ile nazar erenlere hoş değil

Gönlünü derviş eyle dost ile biliş eyle

Aşk ile eri şol manâda derviş içi boş değil

Derviş bilir dervişi Hak yoluna durmuşu

Dervişler hümâ kuşu çaylak u baykuş değil

Dervişlik aslı cândan geçti iki cihândan

Haber verir sultandan bellidir yad kuş değil

Ey Yunus Hakk'ı bilen söylemez hergiz yalan

İkilik ile gelen doğru yol bulmuş değil

Yunus Emre

Dolanış

Bu fena mülkünde ben nice nice hayran olam

Ye nice handan olam ye nice bir giryan olam

Geh feleklerden meleklerden dileklerden dileyem

Gah arş u şemste gerdun olam gerdan olam

Adımım attım yedi dört onsekizden ben öte

Dokuzu yolda kodum şah emrine ferman olam

Dost ferah kıldı terahtan ben teberra eyledim

Suret-i insan olam hem can olam hem kan olam

Gah bir müfti müderris geh mümeyyiz gah temiz

Gah bir müdbir-ü nakıs (naks) ile noksan olam

Gah batn-ı hut içinde Yunus ile söyleşem

Geh çıkam arş üzere bir can olam Selman olam

Gah inem esfellere şeytan ile şerler düzem

Geh çıkam arş üzre vü seyran (olam) cevlan olam

Gah işidirem işitmezem işümezem aceb

Nice bir nisyan olam hayvan olam insan olam

Gah ma'kuulat-ı mahsulat takrir-ü beyan

Gah maksurat olam geh sahib-i Keyvan olam

Nice bir surette insan ü sıfatta canver

Nice bir tilki olam ya kurt u ya arslan olam

Nice bir tecrid ü ferd ü mücerred münferid

Ye nice (cin) nice ins ü nice bir şeytan olam

Nice bir aşk meydanında nefs atın seyittirem

Ye nice bir başımı tup eyleyip çevgan olam

Gah birlik içre birlik eyleyem ol bir ile

Geh dönem derya olam katre olam umman olam

Gah düzahta yanam Fir'avn ile Haman ile

Gah cennete varam gılman ile Rıdvan olam

Gah bir gaazi olam Efrenk ile cenk eyleyem

Geh dönem Efrenk olam nisyan ile isyan olam

Gah ola odlar yakam diler yıkam canlar yakam

Gah varam arşa çıkam geh şah u geh sultan olam

Nice bir dertler ile odlara yanam yakılam

Nice bir şakir olam zakir olam mihman olam

Gönlümün gencine renc irgörmeden bir yol bulam

Yahu deryaya girem bi reng ü bi elvan olam

Ye nice bir ben diyem sensin diyem utanmadan

Ye nice deksiz olam dilsiz olam hayran olam

Nice bir balçıkt' olan alçakta olam har olam

Gah varam gevher olam yakuut olam mercan olam

Ademilikten çıkam uçam melekler mülküne

Levn olam bi levn olam geh kevn olam bi kan olam

Gah zındandan çıkam azad olam abad olam

Geh yine der-ban olam mahbus olam zindan olam

Dar olam girdar olam Mansur olam ber-dar olam

Ten olam hem can olam hem in olam hem an olam

Yunus'a Taptuğ u Saltuğ u Barak'tandır nasib

Çün gönülden cuş kıldı ben nice pinhan olam

Yunus imdi bu sözüben aşıka di aşıka

Kim sana ben sıdk olam hem derd ü hem derman olam

Gah halis gah muhlis olam uş Furkaan ile

Gah Rahman'ur-Rahim ya Hayy ü ya Mennan olam

Geh dönem bir şems olam zerremde yüzbin arş ola

Geh yien tuğyn olam alemlere tufan olam

Evveli Hu ahırı Hu ya Hu illa Hu olam

Evvel ahır ol kala vu ' Men aleyha fan ' olam

Yunus Emre

Yunus Emre

Dost

Kevser havuzuna dalanlar,Ölmezden öndün ölenler

Nefsini düşman bilenler,Konar tuba dallarına

Alem düşman olur ise,Beni dost'tan ırımaya

Dost kanda ise ben anda,Düşmanlık arımaya

Dost ehli bizim ile hem,Dost burdadır bize ne gam

Yüz bin cehd ederse düşman,Dost mahfili duramaya

Düşman bana nide bile,İşim gücün dost'tan yana

Dost makamı can içinde,düşman eli eremeye

Kime kim dost kapı aça,Düşmanı elinden kaça

Yunus ağzı güher saça,Değme arif değemeye.

Yunus Emre

Geldi Geçti Ömrüm Benim

Geldi geçti ömrüm benim

Şol yel esip geçmiş gibi

Hele bana şöyle gelir

Şol göz yumup açmış gibi

İş bu söze Hak tanıktır

Bu can gövdeye konuktur

Bir gün ola çıka gide

Kafesten kuş uçmuş gibi

Miskin adem-oğlanını

Benzetmişler ekinciye

Kimi biter kimi yiter

Yere tohum saçmış gibi

Bu dünyada bir nesneye

Yanar içim göynür gibi

Yiğit iken ölenlere

Gök ekini biçmiş gibi

Bir hastaya vardın ise

Bir içim su verdin ise

Yarın anda karşı gele

Hak şarabın içmiş gibi

Bir miskini gördün ise

Bir eskice verdin ise

Yarın anda sana gele

Hulle donun biçmiş gibi

Yunus Emre bu dünyada

İki kişi kalır derler

Meger Hızır, İlyas ola

Ãb-i hayat içmiş gibi

Yunus Emre

Göçtü Kervan Kaldık Dağlar Başında

Ah nice bir uyursun uyanmaz mısın

Göçtü kervan kaldık dağlar başında

Çağrışı tellallar inanmaz mısın

Göçtü kervan kaldık dağlar başında

Emr-i hac göçeli hayli zamandır

Muhammed cümleye dindir imandır

Delilsiz gidilmez yollar yamandır

Göçtü kervan kaldık dağlar başında

Yunus sen bu dünyaya niye geldin

Gece gündüz Hakkı zikretsin dilin

Enbiyaya uğramaz ise yolun

Göçtü kervan kaldık dağlar başında

Yunus Emre

Gönlümden Yunus Geçer

Cennette huriler gezer,

Huriden ahdim geçer.

Ahde hikmet ne gerek,

Gönlümden Yunus geçer.

Şol dağdan ırmak akar,

Irmaktan bahtım geçer.

Bahta hayret ne gerek,

Gönlümden Yunus geçer.

Beytullah'a güneş doğar,

Güneşten cânım geçer.

Câna zulmet ne gerek,

Gönlümden Yunus geçer.

Selçuk Uzman tarafından Yunus'a yazılmıştır...

Yunus Emre

Hak Bir Gönül Verdi Bana

Hak bir gönül verdi bana

Ha demeden hayrân olur

Bir dem gelir şâdân olur

Bir dem gelir giryân olur

Bir dem sanasın kış gibi

Şol zemheri olmuş gibi

Bir dem beşâretden doğar

Hoş bağ ile bostân olur

Bir dem gelir söyleyemez

Bir sözü şerh eyleyemez

Bir dem dilinden dür döker

Dertlilere dermân olur

Bir dem çıkar arş üzere

Bir dem iner taht-es-serâ

Bir dem sanasın katredir

Bir dem taşar ummân olur

Bir dem cehâletde kalır

Hiç nesneyi bilmez olur

Bir dem dalar hikmetlere

Câlînus u Lokmân olur

Bir dem dev olur yâ peri

Vîrâneler olur yeri

Bir dem uçar Belkîs ile

Sultân-ı ins ü cân olur

Bir dem varır mescidlere

Yüz sürer anda yerlere

Bir dem varır deyre girer

İncil okur ruhbân olur

Bir dem gelir Îsâ gibi

Ölmüşleri diri kılar

Bir dem girer kibr evine

Fir'avn ile Hâmân olur

Bir dem döner Cebrâil'e

Rahmet saçar her mahfile

Bir dem gelir gümrâh olur

Miskin Yunus hayrân olur

Yunus Emre

İster İdim Allah'ı

İster idim Allah'ı buldum ise ne oldu

Ağlar idim dün ü gün güldüm ise ne oldu

Erenler meydanında yuvarlanır top idim

Padişah çevganında kaldım ise ne oldu

Erenler sohbetinde deste kızıl gül idim

Açıldım ele geldim soldum ise ne oldu

Alimler ulemalar medresede buldusa

Ben harabat içinde buldum ise ne oldu

İşit Yunus'u işit yine deli oldu hoş

Erenler manisine daldım ise ne oldu

(İstanbul,22.11.2000)

Yunus Emre

Kendin Bilmek

Miskinlikte buldular kimde erlik var ise

Merdivenden ittiler yüksekten bakar ise

Gönül yüksekte gezer dem be-dem yoldan azar

Dış yüzüne o sızar içinde ne var ise

Ak sakallı bir koca bilemez hali nice

Emek yemesin hacca bir gönül yıkar ise

Sağır işitmez sözü gece sanır gündüzü

Kördür münkirin gözü alem münevver ise

Gönül çalab'ın tahtı gönüle çalab baktı

İki cihan bed-bahtı kim gönül yıkar ise

Sen sana ne sanırsan ayrığa da onu san

Dört kitabın ma'nisi budur eğer var ise

Bildik gelenler geçmiş konanlar geri göçmüş

Aşk şarabından içmiş kim ma'ni duyar ise

Yunus yoldan azıban yüksek yerde durmasın

Sinle sırat görmeye sevdiği didar ise

Yunus Emre

Kıyamet

Anmazmısın sen şol günü cümle alem uryan ola

Ne ata oğula baka ne kardaştan derman ola

Dağlar yerinden ayrıla heybetinden gök yarıla

Yıldızın bendi kırıla yere düşe perran ola

Malik tamuya çağıra zebaniler saf saf dura

Korkusundan yer yarıla titreyü ben hayran ola

Malik eder hey hey tamu kıyameti gördün ya'ni

Asileri getireler gire sende perran ola

Zebaniler yetip tuta getüre tamuya ata

Derü yanup sökük tuta dün gün işin efgan ola

Yunüs senin ki bu sözün kan yaşıla doldu gözün

Ol hazrete tuta yüzün yine derman andan ola

Yunus Emre

Kaydeden: Birol Usta

puan

10,0

(7 kişi)

yaz | oku

Mezar

Sabah mezarlığa vardım,

Baktım herkes ölmüş yatar,

Her biri çâresiz olup,

Ömrünü yitirmiş yatar.

Kimi yiğit, kimi koca,

Kimi vezir kimi hoca,

Gündüzleri olmuş gece,

Karanlığa girmiş yatar.

Vardım onların katına,

Baktım ecel heybetine,

Ne yiğitler muradına,

Daha ermemiş yatar.

Nicelerin bağrın deler,

Kurtlar üstünde gezeler,

Gepegencecik tâzeler,

Gül gibice solmuş yatar.

Yarı kalmış tüm işleri,

Dökülmüş inci dişleri,

Dağılmış sırma saçları,

Hep yerlere düşmüş yatar.

Çürüyüp durur tenleri,

Hakka ulaşmış canları,

Görmez misin sen bunları?

Nöbet bize gelmiş yatar.

Yunus Emre

Neylesin Yunus

İçin dışın mundar iken

dost neylesin senin ile

gözün gönlün nefsi hava

Aşk neylesin senin ile

Zakir ile yoldaş olup

Sadıklara yar olmadın

olmaz yere verdin gönül

Dost neylesin senin ile

Dünya gözün ruşen edip

Gönül gözün kör eyledin

Zulmet dolucak gönlüne

Nur neylesin senin ile

Gerçek ere derviş gerek

Doldu cihan dava ile

Duydun ise aslın işi

Kal neylesin senin ile

Dostlugu sanma hemen

olur suret dizmek ile

Dilde ise senin işin

Hal neylesin senin ile

Dostun hoş derdi ile

merdana sür devranını

dost değilsen dost yolunda

Ar neylesin senin ile!

Yunus Emre

Ölüm

Sabahın sinleye vardım gördüm cümle ölmüş yatar

Her biri bi çare olmuş ömrün yayı varmış yatar

Vardım bunların katına baktım ecel heybetine

Nice yiğit muradına eremeyiben ölmüş yatar

Yemiş kurt kuş bunu keler nicelerin bağrın deler

Şol ufacık na-resteler gül gibice solmuş yatar

Tuzağa düşmüş tenleri hakka ulaşmış canları

Görmezmisin sen bunları sıra bize gelmiş yatar

Esilmiş inci dişleri dökülmüş sarı saçları

Hepsinin bitmiş işleri emr-ü nemde ermiş yatar

Elleridir kınalı hep karavaşları şeker-leb

Kargı gibi uzun boylu gül yüzlü güzeller yatar

El bağlamıştır çoğusu hep Allah'tandır umusu

Taze kızdır kimisi alınmadan çoklar yatar

Gitmiş gözünün karası hiç işi yoktur durası

Kefen bezinin paresi sönüğe sarılmış yatar

Yunus gerçek aşık isen mülke suret bezeme gil

Mülke suret bezeyenler kara toprak olmuş yatar.

Yunus Emre

Riya

Sufiyim halk içinde tesbih elimden gitmez

Dilim ma'rifet söyler gönlüm hiç kabul etmez

Boynumda icazetim Riya ile taatım

Endişem ayrık yerde gözüm yolum gözetmez

Söylerim ma'rifeti saluslanırım katı

Miskinliğe dönmeye gönlümden kibir gitmez

Hoş dervişim sabrım yok dilimde inkarım çok

Kulağımdan gireni hergiz içim işitmez

Alem çıraktır sadır gönlüm bunu gözetir

Nideyim Hak korkusu hergiz içimden gitmez

Görenler elim öper tac'u hırkama bakar

Şöyle sanırlar beni zerrece günah etmez

Dışımda ibadetim sohbetim hoş taatım

İç pazarda gelince bin yıllık ayar etmez

Görenler sufi sanır selam verir utanır

Onca iş koparaydım eleriben güç yetmez

Dışım derviş içim boş dilim tatlı sözüm hoş

İlla ettiğim işi dinin değşiren etmez

Yunus eksikliğini Allah'ına arz eyle

Onun keremi çoktur sen ettiğin ol etmez.

Yunus Emre

Kaydeden: Birol Usta

puan

10,0

(8 kişi)

yaz | oku

Sen Derviş Olamazsın

***

Dervişlik der ki bana

Sen derviş olamazsın..

Gel ne diyeyim sana

Sen derviş olamazsın..

***

Dövene elsiz gerek

Sövene dilsiz gerek

Derviş gönülsüz gerek

Sen derviş olamazsın..

***

Derviş yunus gel imdi

Ummanlara dal imdi

Ummana dalmayınca

Sen derviş olamazsın.

***

Yunus Emre

Severim Ben Seni Candan İçerü

Severim ben seni candan içerü

Yolum vardır bu erkandan içerü

Şeriat, tarikat yoludur varana

Hakikat meyvası andan içerü

Beni bende demen, bende değilim

Bir ben vardır bende, benden içerü

Süleyman kuş dilin bilür dediler

Süleyman var Süleyman'dan içerü

Tecelliden nasib erdi kimine

Kiminin maksudu bundan içerü

Senin aşkın beni benden aluptur

Ne şirin derd bu dermandan içerü

Miskin Yunus gözü tuş oldu sana

Kapunda bir kuldur senden içerü

Yunus Emre

Sırat

Yort ey gönül sen bir zaman asude farığ hoş yürü

Korkma kayıkma kimseden gussa vu gamdan boş yürü

Hakıykata bakar isen nefsin sana düşman yeter

Var imdi nefsin ile uruş savaş tokuş yürü

Nefstir eri yolda koyan yolda kalır nefse uyan

Ne işin var kimse ile nefsine kakı boş yürü

Diler isen bu dünyanın şerrinden olasın emin

Terkeyle bu kibr u kini hırkaya gir derviş yürü

İster isen bu dünyede ebedi sarhoş olasın

Aşk kadehin dolu getir oniki ay sarhoş yürü

Kimse bağına girmegil kimse gülünü dermegil

Var kendi ma'şukun ile bahçede ol alış yürü

Gönüllerde iğ olma gil mahfillerde çiğ olma gil

Çiğ nesnenin ne dadı var gel aşk oduna piş yürü

Yunus imdi hoş söylersin dinleyene şerheylersin

Halka nasihat satınca er ol yoluna koş yürü

Yunus Emre

Tövbe

Müslümanlar zemane yatlı oldu

Helal yenmez haram kıymetli oldu

Okuyan kur'ana kulak tutulmaz

Şeytanlar semirdi kuvvetli oldu

Haram ile hamir tuttu cihanı

Fesat işler eden hürmetli oldu

Kime kim Hak'tan haber verirsen

Bakaır başın salar huccetli oldu

Şagrit üstat ile arbede çalar

Oğul ata ile izzetli oldu

Fakirler miskinlikten çekti elin

Gönüller yıkıban hetbetli oldu

Peygamber yerine geçen hocalar

Bu halkın başına zahmetli oldu

Tutulmaz oldu peygamber hadisi

Halayık cümle Hak'tan utlu oldu

Yunus gel aşık isen tövbe eyle

Nasuh'a tövbe ucu kutlu oldu.

Yunus Emre

Kaydeden: Birol Usta

Unutmayalar

Arifler ortasında sofuluk satmayalar

Çün sufiye ihlas oldu aşka riya katmayalar

Ye gel bildiğinden ayıt yahut bilenlerden işit

Teslimin ucunu tutup hiç sözü uzatmayalar

Mumsuz baldır şeriat tortusus yağdır hakıykat

Dost için balı yağa ne için katmayalar

Kıymetin duyar isen neye değer iş bu dem

Erenlerin ma'nisin bilmeze satmayalar

Miskin Adem yanıldı uçmakta buğday yedi

İşi Hak'tan bilenler Şeytan'dan tutmayalar

Şirin hulklar eylegil tatlı sözler söyle gil

Sohbetlerde Yunus'u hergiz unutmayalar.

Yunus Emre

Yarab Bu Ne Derttir

Yarab bu ne derttir derman bulunmaz

Yar bu ne yaradır merhem bulunmaz

Benim garip gönlüm aşktan usanmaz

Varıp yare gider hiç geri dönmez..

Aşık olan gönül aşktan usanmaz

Ahiret korkusun bir pula saymaz

Aşk pazarıdır bu canlar satılır

satarsın bu canı hiç kimse almaz..

(dönüpte bakmaz)

Döne döne binbir öğüt verirler

Dünya malı ile gözün boyarlar

Aşık öldü deyu sala verirler

Ölen hayvan olur, Aşıklar ölmez.

Yunus Emre

Yol

Yar yüreğim yar, gör ki neler var,

Bu halk içinde bize gülen var.

Ko gülen gülsün, Hak bizim olsun,

Gaafil ne bilsin,Hakk'ı seven var.

Bu yol uzaktır menzili çoktur,

Geçidi yoktur derin sular var.

Girdik bu yola aşk ile bile,

Gurbetlik ile, bizi salan var.

Her kim merdane gelsin meydane,

Kalmasın cana kimde hüner var.

Yunus sen bunda meydan isteme,

Meydan içinde merdaneler var.

Yunus Emre

Kaydeden:

..:: Yunus Emre ::..

AŞKIN ALDI BENDEN BENİ

Aşkın aldı benden beni

Bana seni gerek seni

Ben yanarım dünü günü

Bana seni gerek seni

Ne varlığa sevinirim

Ne yokluğa yerinirim

Askın ile avunurum

Bana seni gerek seni

Aşkın aşıklar öldürür

Aşk denizine daldırır

Tecelli ile doldurur

Bana seni gerek seni

Aşkın şarabından içem

Mecnun olup dağa düşem

Sensin dünü gün endişem

Bana seni gerek seni

Sufilere sohbet gerek

Ahilere ahret gerek

Mecnunlara Leyla gerek

Bana seni gerek seni

Eğer beni öldüreler

Külüm göğe savuralar

Toprağım anda çağıra

Bana seni gerek seni

Yunus durur benim adım

Gün geçtikce artar odum

İki cihanda maksudum

Bana seni gerek seni

AH NİDEYİM ÖMRÜM SENİ

Yok yere geçirdim günü

Ah nideyim ömrüm seni

Seninle olmadım gani

Ah nideyim ömrüm seni

Geldim ve geçtim bilmedim

Ağlayıp güşşa yemedim

Senden ayrılam demedim

Ah nideyim ömrüm seni

Hayrım serim yazılacak

Ömrüm ipi üzülecek

Suret benden bozulacak

Ah nideyim ömrüm seni

Gidip geri gelmiyesin

Gelip beni bulmayasın

Bu benliği sermayesin

Ah nideyim ömrüm seni

Hani sana güvendiğim

Güveni ben yuvandığım

Kaldı külli kazandığım

Ah nideyim ömrüm seni

Miskin Yunus gideceksin

Acep sefer edeceksin

Hasret ile kalacaksın

Ah nideyim ömrüm seni

AŞKA SELA

Divaneler, divaneler

Durun durun aşka sela

Aşk esriği mestaneler

Durun durun aşka sela

Mest-i elestler kandaksız

Mestane mestler kanatsız

Saki duruptur çanaksız

Durun durun aşka sela

Merdaneler merdaneler

Erlik demi bu gündürür

Baş verüben can terkini

Vurun vurun aşka sela

Ey nice hamle idelim

İş bu fenadan gidelim

Binin binin şevk atalım

Sürün sürün aşka sela

Muhabbet yoluna girip

Aşktan dava kılan kişi

Tan eylemiş aşıklara

Görün görün aşka sela

Akıl ne bilir aşkı kim

Mağrur oluptur aklına

Aşkı bu gün bu Yunus'a

Sorun sorun aşka sela

AŞKIN ODU

Aşkın odu ciğerimi

Yaka geldi, yaka gider

Garip başım bu sevdayı

Çeke geldi, çeke gider

Kar ettik firak canıma

Aşık oldum cananıma

As zencirin dost boynuma

Taka geldi, taka gider

Sadıklar durur sözüne

Gayri görünmez gözüne

Bu gözlerim dost yüzüne

Baka geldi, baka gider

Bülbül eder ah-u figan

Hasret ile yandı bu can

Benim gönülcüğüm ey can

Hakk'a geldi Hakk'a gider

Arada olmasın nası

Onulmaz bağrımın başı

Gözlerimin kanlı yaşı

Aka geldi, aka gider

Miskin Yunus'un sözleri

Efgan eder bülbülleri

Dost bahçesinin gülleri

Koka geldi, koka gider

AĞLA GÖZÜM AĞLA GAYRI

Ağla gözüm ağla gayrı

Gönül dost gider gelmez gayrı

Ne gam bunda bana bin kez ölsem

Orda ölüm olmaz ölmezem gayrı

Yansın canım yansın akın oduna

Aksın kanlı yaşım silmezem gayrı

Beni irşad eden murşid-i kamil

Yeter be el daha almazam gayrı

Varlığım yokluğa değişmişim ben

Bu gün cana başa kalmazam gayrı

Fenadan bakiye göç eder olduk

Yöneldim sol yola dönmezem gayrı

Muhabbet bahrinin gavvaşı oldum

Gerekmez ceyhun'a dalmazam gayrı

Dilerim fazlından ayrılmıyasın

Tanrı'm senden özge sevmezem gayrı

Söyle aşık dilinden bunu Yunus

Eğer aşık isem ölmezem gayrı

GEL GİDELİM DOSTA GÖNÜL

Bir karardan durmayalım

Gel gidelim dosta gönül

Hasretinden yanmayalım

Gel gidelim dosta gönül

Kılavuz ol gönül bana

Gel gidelim yardan yana

Canım kurbandır canana

Gel gidelim dosta gönül

Kara haberin almadan

Can bedenden ayrılmadan

Azrail bizi bulmadan

Gel gidelim dosta gönül

Gerçek murada varalım

Yarin hatırın soralım

Yunus Emre'yi alalım

Gel gidelim dosta gönül

KİMSE HALİM BİLMEZ BENİM

Ben bir acep ile geldim

Kimse halim bilmez benim

Ben söylerem, ben dinlerem

Kimse dilim bilmez benim

Benim dilim kuş dilidir

Benim ilim dost ilidir

Ben bülbülüm, dost gülümdür

Bilin, gülüm solmaz benim

O dost, bana gelsin demiş

Sundum kadeh, alsın demiş

Aldım kadeh, içtim şarap

Artık gönlüm ölmez benim

Ne durum var, ne durağım

Bir yerde yoktur kararım

Hakk'a münacat etmeğe

Belli yerim yoktur benim

Sor durduğum yeri bana

Gelirsen gösterem sana

Bir zerrece Hak'tan ayrı

Gözüm nesne görmez benim

Tur dağında bir tecelli

Gör Musa'ya neler kıldı

Yunus eydür Hak katında

Sözüm geri kalmaz benim

BEN ONU GÖRMEYE GELDİM

Benim burda kararım yok

Ben burdan gitmeye geldim

Bezirganım, metanım çok

Alana satmaya geldim

Ben gelmedim dava için

Benim işim sevi için

Gönüller dost evi için

Gönüller yapmaya geldim

Dost esiri deliliğim

Aşıklar bilir neliğim

Devşiri ben ikiliğim

Birliğe yetmeye geldim

O hocamdır, ben kuluyum

Dost bahçesi bülbülüyüm

O hocamın bahçesine

Şad olup ötmeye geldim

Burda biliş olan canlar

Orda bilişirler imiş

Bilişi ben hocam ile

Halim arzetmeye geldim

Siz Yunus'tan sorun haber
Dost kanda ise anda var
Haberi gel gör benden al
Ben onu görmeye geldim

BİR GÜN

Ey yarenler, ey kardaşlar
Ecel ere ölüm bir gün
İşlerime pişman olup
Kendi özüme gelem bir gün
Yanlarıma kona elim
Söz söylemez ola dilim
Karşıma gele amelim
Nettim ise görem bir gün
Oğlan diğer danışmana
Seladır dosta düşmana
Şol dört tekbir namaz ile
Dahi tamam kılam bir gün
Beş karış bezdürür donum
Yılan çıyan yiye etim

Yıl gece obrula sinim

Unutulup kalam bir gün

Başıma dikeler hece

Ne erte bilem ne gece

Alemler umudu hoca

Sana ferman olam bir gün

Yunus Emre sen bu sözü

Dahi tamam etmemişin

Tek yürüyeyim neyleyim

Üstadıma gelem bir gün

DOSTA GİDEM

Ben dost ile dost olmusam

Kimseler dost olmaz bana

Munkirler bakar gülüşur

Selam dahi vermez bana

Ben dost ile dost olayım

Ölmez evvel öleyim

Canımı kurban vereyim

Dünya baki kalmaz bana

Ben aşıkı biçareyim

Baştan aşağı yareyim

Ben bir deli divaneyim

Aklım da yar olmaz bana

Kimseler bilmez halimi

Aşk odu yaktı canımı

Seçmezem soldan sağımı

Namusu ar olmaz bana

Sanurlar ki ben deliyim

Ben dost bağı bülbülüyem

Mevla'nın kemter kuluyem

Kimse baha saymaz bana

Bülbül oluben öterim

Dost bahçesinde biterim

Gül alırım satarım

Bağu ban olmaz bana

Derviş Yunus nice diyem

Ben bu canı terk idem

Yan yana dosta gidem

Perde hicap olmaz bana

DERDİM BANA DERMAN İMİŞ

Ben dert ile ah ederdim

Derdim bana derman imiş

İster idim hasret ile

Dost yanımda pinhan imiş

Nerde deyi fikrederdim

Göğe bakıp şükrederdim

Dost benim gönlüm evinde

Tenim içinde can imiş

Sanırdım kendim ayrıyım

Dost ayrıdır, ben gayrıyım

Beni bu hayale salan

Bu sıfat-ı hayvan imiş

İnsan sıfatı, kendi Hak

İnsan durur Hak, doğru bak

Bu insanın suretine

Cümle alem hayran imiş

Her kim o insanı bile

Hayvan ise insan ola

Cümle yaratılmış kula

İnsan dahi sultan imiş

Tevhit imiş cümle alem

Tevhidi bilendir adem

Bu tevhidi inkar eden

Öz canına düşman imiş

İnsan olan buldu Hakk'ı

Meclis onun, odur saki

Hemen bu biçare Yunus'a

Saki ile bil ayan imiş

ECEL ELİNDEN

Dünya umruna meyleni verme

Sen de kurtulmazsın ecel elinden

Ben filanım diye göğsünü germe

Sen de kurtulmazsın ecel elinden

İskender de geldi alemi gezdi

Zaloğlu Rüstem'in tahtını bozdu

Yunus balığıyla deryayı yüzdü

O da kurtulmadı ecel elinden

Söyler derviş Yunus serveti saman

Tacı tahtı aldı gitti Süleyman

Lokmanlar derdine olmadı derman

O da kurtulmadı ecel elinden

GELİN EY KARDEŞLER GELİN

Gelin ey kardeşler gelin

Bu menzil uzağa benzer

Nazar kıldım şu dünyaya

Kurulmuş tuzağa benzer

Bir Pir'in eteğin tuttum

"Ana beni" deyip gittim

Nice yüzbin günah ettim

Her biri de bir dağa benzer

Çağla Derviş Yunus çağla

Sen özünü Hakk'a bağla

Ağlar isen haline ağla

Erdem vefa yoğa benzer

GÖZÜM YAŞI DİNMEZ BENİM

Deniz oldu birkaç kadeh,

Susuzluğum kanmaz benim

İniltilerim kesilmez,

Gözüm yaşı dinmez benim

Gel varalım bizim ile,

Ki giresin bahçelere

Daim öter bülbülleri,

Gülistanım solmaz benim

Bizim ilin bahçeleri,

Daim tazedir gülleri

Ma'mure durur bostanım,

Ağyar gülüm üzmez benim

Mansur kadehin nice kez

Ma'şuka sundu elime

Dört yanımda od vurdular,

Kimse halim bilmez benim

Yana yana kul oluban sen

Ma'şukanın yolunda

Günde bin kez yanar isem

Dosttan yüzüm dönmez benim

Canım aşkın külüngüne

Ferhat olup tuttum başım

Daim dağları keserim,

Şirin'im hiç sormaz benim

Yunus eydür, ey sultanım,

Aşkın ile yandı canım

Gel kılar isen dermanım,

Artık canım ölmez benim

GEL GÖR BENİ AŞK NEYLEDİ

Ben yürürüm yana yana

Aşk boyadı beni kana

Ne deliyem ne divane

Gel gör beni aşk neyledi

Gah eserim yeller gibi

Gah tozarım yollar gibi

Gah akarım seller gibi

Gel gör beni aşk neyledi

Akar suların çağlarım

Dertli ciğerim dağlarım

Şeyhim anuben ağlarım

Gel gör beni aşk neyledi

Ya elim al kaldır beni

Ya vaslına erdir beni

Çok ağlattın güldür beni

Gel gör beni aşk neyledi

Ben yürürüm ilden ile

Şeyh anarım dilden dile

Gurbette halim kim bile

Gel gör beni aşk neyledi

Mecnun oluban yürürüm

O yari düşte görürüm

Uyanıp melül olurum

Gel gör beni aşk neyledi

Miskin Yunus biçareyim

Bastan ayağa yareyim

Dost ellinde avareyim

Gel gör beni aşk neyledi

GELİN BİR NAZAR EYLEN

Gelin bir nazar eylen, Noldu cihan içinde

Niceler toprak oldu, Bu az zaman içinde

O taze güller soldu, Bülbüller ötmez oldu

Ata, ana zar oldu, Kaldı zindan içinde

Canları oda yandı, Kuzuların kurt aldı

Ardınca baka kaldı, Zar-u figan içinde

Ey nice yarenleri, Hasret kaldı canları

Meğer ki buluşalar, Yarın cinan içinde

O ipek don geyenler, Hiç toz kondurmayanlar

Çürüyüp toprak olmuş, Tenler kefen içinde

O gözler ve o kaşlar, O inci gibi dişler

O tenler ve o saçlar, Yılan, çıyan içinde

Kamu çürümüş eller, O dudak ve o diller

O sevgili oğullar, Kalmış toprak içinde

Bu dünyaya inanma, Vefasın bulam sanma

Ömrün veren ziyana, Çoğu pişman içinde

Dünyayı bi-vefa bil, Aç gözünü yarağ kıl

Sen dahi ölürsün bil, Kalma güman içinde

Yunus söyle sözünü, Yahu kıl kendi özünü

Ağardı-gör yüzünü, Koma firak içinde

GÖNÜL ARZULAR SENİ

Arayı arayı, bulsam izini

İzinin tozuna, sürsem yüzümü

Hakk nasip eylese, görsem yüzünü

Ey sevdiğim gönül arzular seni

Yitirdim o dostu, bilmem ne yanda

Sevgisi gönülde, muhabbet canda

Yarin mahşer günü, ulu divanda

Ey sevdiğim gönül arzular seni

Yunus senin methin eder dillerde

Sevilirsin bütün bu gönüllerde

Ağlayı ağlayı gurbet ellerde

Ey sevdiğim gönül arzular seni

HAK CİHANA DOLUDUR

Hak cihana doludur

Kimseler Hakk'ı bilmez

Onu sen senden iste

O senden ayrı olmaz

Dünyaya inanırsın

Rızka benimdir dersin

Niçin yalan söylersin

Çün sen dediğin olmaz

Ahret yavlak ıraktır

Doğruluk key yaraktır

Ayrılık sarp firaktır

Hiç varan geri gelmez

Dünyaya gelen göçer

Bir bir şerbetin içer

Bu bir köprüdür geçer

Cahiller onu bilmez

Gelin tasnik edelim

İşin kolayın tutalım

Sevelim sevilelim

Dünyaya kimse kalmaz

Yunus sözün anlarsan

Manasını dinlemez

Sana bir dirlik gerek

Burda kimsen kalmaz

İLİM İLİM BİLMEKTİR

İlim ilim bilmektir ilim kendin bilmektir

Sen kendini bilmezsen ya nice okumaktır

Okumaktan ma'na ne kişi Hakk'ı bilmektir

Çün okudun bilmezsin ha bir kuru emektir

Okudum bildim deme çok taat kıldım deme

Eri Hak bilmez isen abes yere yelmektir

Dört kitabın ma'nası tamamdır bir elifte

Sen elif dersin hoca ma'nası ne demektir

Yunus Emre der hoca gerekse var bin hacca

Hepisinden iyice bir gönüle girmektir

İŞİTİN EY YARENLER

İşitin ey yarenler aşk bir güneşe benzer

Aşkı olmayan kişi misali taşa benzer

Taş gönülde ne biter dilinde ağu tüter

Nice yumşak söylese sözü savaşa benzer

Aşkı var gönlü yanar yumşanır muma döner

Taş gönüller kararmış sarp katı kışa benzer

Ol sultan kapısında hazreti tapısında

Aşıkların yıldızı her dem çavuşa benzer

Geç Yunus endişeden gerekse bu pişeden

Ere aşk gerek evvel ondan dervişe benzer

NİÇİN AĞLARSIN BÜLBÜL

Sen burda garip mi geldin

Niçin ağlarsın bülbül hey

Yorulup iz mi yanıldın

Niçin ağlarsın bülbül hey

Karlı dağlardan mı aştın

Derin ırmaklar mı geçtin

Yarinden ayrı mı düştün

Niçin ağlarsın bülbül hey

Hey, ne yavuz inilersin

Benim derdim yenilersin

Dostu görmek mi dilersin

Niçin ağlarsın bülbül hey

Kal'alı şehir mi yıkıldı

Ya nam-u arın mı kaldı

Gurbette yarin mi kaldı

Niçin ağlarsın bülbül hey

Gülistanlarda yaylarsın

Taze gülleri yığlarsın

Yavlak zarilik eylersin

Niçin ağlarsın bülbül hey

Uykudan gözüm uyandı

Uyandı kana boyandı

Yandı şol yüreğim yandı

Niçin ağlarsın bülbül hey

Ne oldu şu Yunus'a noldu

Aşkın deryasına daldı

Yine baharistan oldu

Niçin ağlarsın bülbül hey

NE ACEP DERDİM VAR BENİM

Ey dervişler, ey kardeşler

Ne acep derdim var benim

Mecnun olmuş der görenler

Ne acep derdim var benim

Derviş olan ar eylemez

Aşık olan zar eylemez

Hekimler tımar eylemez

Ne acep derdim var benim

Deryanın mevci çağladı

Hasret yüreğimi dağladı

Halim görenler ağladı

Ne acep derdim var benim

Derdine düştüm Mevla'nın

Avaresiyim sevdanın

Mevci yenilmez deryanın

Ne acep derdim var benim

Aşık Yunus düştün gine

Düştün hemen aşk derdine

Girdin hakikat yurduna

Ne acep derdim var benim

NE OLURSAN OLASIN

O can hacan oluser

Sen ona can olasın

Ölmüş gönül dirile

Orda ki sen olasın

Ölmeklik dirlik ola

Ölümsüz dirlik bula

Ölmüs gönül dirile

Dermanı sen olasın

Sen olduğun gönüller

Her dem canın yeniler

Bunlardır ölmeyenler

Hekimi sen olasın

Sen olduğun makamda

Adil, dad olur anda

Güç olmaz o divanda

Sultanı sen olasın

Can bedenden uçacak

Menzilinden göçücek

O cihana geçicek

Göze ayan olasın

Tozunu yel almaya

Bir zerre ırılmaya

Aşık canı ölmeye

Meşuku sen olasın

Yunus sen aşık isen

Aşka muvafık isen

Korkma ulaşık isen

Ne olursan olasın

SELAM OLSUN

Bu dünyadan gider olduk

Kalanlara selam olsun

Bizim için hayır dua

Kılanlara, selam olsun

Ecel büke belimizi

Söyletmeye dilimizi

Hasta iken halimizi

Soranlara, selam olsun

Tenim ortaya açıla

Yakasız gömlek biçile

Bizi bir asan vech-ile

Yunanlara, selam olsun

Azrail alır canımızı

Kurur damarda kanımız

Yuyacağın, kefenimiz

Saranlara, selam olsun

Sala verile kasdımıza

Gider olduk dostumuza

Namaz için üstümüze

Duranlara, selam olsun

Dünyaya gelenler gider

Herkes gelmez yola gider

Bizim halimizden haber

Soranlara, selam olsun

Miskin Yunus söyler sözün

Yaş doldurmuş iki gözün

Bizi bilmeyen ne bilsin

Bilenlere, selam olsun

ŞÖYLE GARİP BENCİLEYİN

Acep şu yerde varm'ola

Şöyle garip bencileyin

Bağrı başlı gözü yaşlı

Şöyle garip bencileyin

Gezdim Urum ile Sami

Yukarı İlleri kamu

Çok istedim bulamadım

Şöyle garip bencileyin

Kimseler garip olmasın

Hasret oduna yanmasın

Hocam kimseler duymasın

Şöyle garip bencileyin

Söyler dilim ağlar gözüm

Gariplere görünür özüm

Meğer ki gökte yıldızım

Şöyle garip bencileyin

Nice bu dert ile yanam

Ecel gele bir gün ölem

Meğer ki sinimde bulam

Şöyle garip bencileyin

Bir garip ölmüş diyeler

Üç günden sonra duyalar

Soğuk su ile yuyalar

Şöyle garip bencileyin

Hey Emre'm Yunus biçare

Bulunmaz derdine çare

Var imdi gez sardan sara

Şöyle garip bencileyin

ŞOL CENNETİN IRMAKLARI

Şol cennetin ırmakları

Akar Allah deyu deyu

Çıkmış islam bülbülleri

Öter Allah deyu deyu

Aydan aydındır yüzleri

Şekerden tatlı sözleri

Cennette huri kızları

Gezer Allah deyu deyu

Yunus Emre var yarına

Koma bugünü yarına

Yarin Hakk'ın divanına

Çıkam Allah deyu deyu

TAŞTIN YİNE DELİ GÖNÜL

Taştın yine deli gönül

Sular gibi çağlar mısın

Aktın yine kanlı yaşım

Yollarımı bağlar mısın

N'iden elim ermez yare

Bulunmaz derdime çare

Oldum ilimden avare

Beni bunda eğler misin

Yavu kıldım ben yoldaşı

Onulmaz bağrımın başı

Gözlerimin kanlı yaşı

Irmak olup çağlar mısın?

Ben toprak oldum yoluna

Sen aşuru gözetirsin

Şu karşımda göğüs geren

Taş bağırlı dağlar mısın?

Harami gibi yolumu

Arkuru inen karlı dağ

Ben yarimden ayrı düştüm

Sen yolumu bağlar mısın?

Karlı dağların başında

Salkım salkım olan bulut

Saçın çözüp benim için

Yaşın yaşın ağlar mısın

Esridi Yunus'un canı

Yoldayım illerim kanı

Yunus düşte gördü seni

Sarumusun ağlar mısın

Selected Books

Yunus Emre,Selected Poems

Poems

God permeates the whole wide world.

Yet His truth is revealed to none.

You better seek Him in yourself.

You and He aren't apart-you're one.

The other world lies beyond sight.

Here on earth we must live upright.

Exile is torment, pain, and blight.

No one comes back once he is gone.

Come, let us all be friends for once,

Let us make life easy on us,

Let us be lovers and loved ones,

The earth shall be left to no one.

To you, what Yunus says is clear,

Its meaning is in your heart's ear:

We should all live the good life here,

Because nobody will live on.

O God, if you would ever question me,

This would be my outright answer to Thee:

True, I sinned-brutalised my own being,

But what Have I done against you, my King?

Did I make myself? I'm your creation.

Why drench me in sin, Benevolent One?

I saw dungeons when I opened my eyes-

Teeming with devils, temptation and lies.

To shun death by Hunger, many a time,

In prison, I had to eat dirt and grime.

Did your dominion become any less?

Did I usurp any of your prowess?

Are you Hungry? Did I eat your ration?

Did I deprive you, cause your starvation?

Do you still seek revenge though you hilled me,

Since I rotted, since darkest soil filled me.

You built me a bridge to cross, thin as hair;

Out of your traps I'm to choose my own snare.

How can a man pass through a Hair-thin bridge?

He falls or clings on or flies off the ridge.

Your slaves build bridges for the public good,

Those who pass through it head for the Godhead.

I wish its firm foundation will hold sway

So those who cross it know it's the true way.

You set a scale to weigh deeds, for your aim

Is to hurl me into Hell's crackling flame.

A scale is suitable for a grocer,

For a small merchant or a jeweller.

Sin, though, is the vilest, filthiest vice,

The profit of those unworthy of Grace.

You can see everything, you know me-fine;

Then, why must you weigh all these deeds of mine?

No harm ever came from Yunus to you;

Open, secret-all things are in your view.

God Almighty, why all this talk, why must

We prattle about a handful of dust?

Hak cihâna doludur

Kimseler Hakk'ı bilmez

Onu sen senden iste

Ol senden ayrı olmaz

Dünyaya inanırsın

Rızka benimdir dersin

Niçün yalan söylersin

Hiç sen dediğin olmaz

Alıret yavlak ırakdır

Doğruluk key yarakdır

Ayrılık sarp firakdır

Hiç giden geri gelmez

Dünyaya gelen göçer

Bir bir Şerbetin içer

Bu bir köprüdür geçer

Câhiller onu bilmez

Gelin tanış olalım

İşi kolay kılalım

Sevelim sevilelim

Dünya kimseye kalmaz

Yûnus sözün anlarsan

Mânâsını dinlersen

Sana iyi dirlik gerek

Bunda kimseye kalmaz.

Yâ İlâhî ger suâl etsen bana

Bu durur anda cevâbım uş sana

Ben bana zulm eyledim ettim günah

N'eyledim n'ettim sana ey pâdişâh

Gelmeden hakkımda benim kem dedin

Doğmadan âsî benî-âdem dedin

Sen ezelde beni âsî yazasın

Doldurasın âleme âvâzesin

Her ne dilersen hakkımda işledin

Ne tuşa durdum ise sen tuşladın

Ben mi düzdüm beni sen düzdün beni

Pür ayıp nişe getirdin ey Ganî

Gözüm açıp gördüğüm zindan içi

Nefs ü hevâ pür dolu şeytân içi

Haps içinde ölmeyeyim deyü aç

Mismil ü murdar yedim bir iki kaç

Nesne eksildi mi mülkünden senin

Geçti mi hükmüm ya hükmünden senin

Rızkını yiyip seni aç mı kodum

Ya yiyip öynünü muhtaç mı kodum

Geçmedi mi intikamın öldürüp

Çürütüp gözümü toprak doldurup

Kıl gibi köprü yaparsın geç deyü

Sen seni gel dûzahımdan seç deyü

Kıl gibi köprüden âdem mi geçer

Ya düşer ya dayanır yahud uçar

Kulların köprü yaparlar hayr içün

Hayrı budur kim geçeler seyr içün

Tâ gerek bünyâdı muhkem ola ol

Ol geçenler eydeler uş doğru yol

I am before, I am after

The soul for all souls all the way.

I'm the one with a helping hand

Ready for those gone wild, astray.

I made the ground flat where it lies,

On it I had those mountains rise,

I designed the vault of the shies,

For I hold all things in my sway.

To countless lovers I have been

A guide for faith and religion.

I am sacrilege in men's hearts

Also the true faith and Islam's way.

I make men love peace and unite;

Putting down the black words on white,
I wrote the four holy books right
I'm the Koran for those who pray.
It's not Yunus who says all this:
It speaks its own realities:
To doubt this would be blasphemous:
"I'm before-I'm after," I say.

Evvel benem âhır benem canlara can olan benem
Azup yolda kalmışlara hâzır meded iren benem
Bir karâra dutdum karâr sırnımı benüm kim tuyar
Gözsüz beni kaçan görür gönülde gizlenen benem
Kün deminde katre uran bir nazarda dünya turan
Kudretinden hon döşeyüp ışk nevbetin uran benem
Düz döşedüm bu yerleri çöksü urdum bu tağları
Sayvan eyledüm gökleri girü dutup duran benem
Dahı aceb âşıklan ıkrâr u din îmân oldum
Halkun gönlinde küfrile islâmıla îman benem
Halk içinde dirlik düzen dört kitabı toğru yazan
Bu üstine kara dizen ol yazılan Kur'an benem

Dostıla birliğe biten buyruğı neyise dutan

Mülk bezeyüp dünyâ düzen ol bağçavan heman benem

Hamza'yı Kaf'dan aşuran elin ayağın şeşüren

Simurg-ı Kaf ardındağı oy ağılu ılan benem

Yûnus değül bunı diyen kendüliğidir söyleyen

Kâfir olur inanmayan evvel âhır heman benem

Evvel benem âhır benem canlara can olan benem

Azup yolda kalmışlara hâzır meded iren benem

Bir karâra dutdum karâr sırnımı benüm kim tuyar

Gözsüz beni kaçan görür gönülde gizlenen benem

Kün deminde katre uran bir nazarda dünya turan

Kudretinden hon döşeyüp ışk nevbetin uran benem

Düz döşedüm bu yerleri çöksü urdum bu tağları

Sayvan eyledüm gökleri girü dutup duran benem

Dahı aceb âşıklan ıkrâr u din îmân oldum

Halkun gönlinde küfrile islâmıla îman benem

Halk içinde dirlik düzen dört kitabı toğru yazan

Bu üstine kara dizen ol yazılan Kur'an benem

Dostıla birliğe biten buyruğı neyise dutan

Mülk bezeyüp dünyâ düzen ol bağçavan heman benem

Hamza'yı Kaf'dan aşuran elin ayağın şeşüren

Simurg-ı Kaf ardındağı oy ağılu ılan benem

Yûnus değül bunı diyen kendüliğidir söyleyen

Kâfir olur inanmayan evvel âhır heman benem

Knowledge should mean a full grasp of knowledge:

Knowledge means to know yourself, heart and soul.

If you have failed to understand yourself,

Then all of your reading has missed its call.

What is the purpose of reading those books?

So that Man can know the All-Powerful.

If you have read, but failed to understand,

Then your efforts are just a barren toil.

Don't boast of reading, mastering science

Or of all your prayers and obeisance.

If you don't identify Man as God,

All your learning is of no use at all.

The true meaning of the four holy books

Is found in the alphabet's first letter.

You talk about that first letter, preacher;

What is the meaning of that-could you tell?

Yunus Emre says to you, pharisee,

Make the holy pilgrimage if need be

A hundred times-but if you ask me,

The visit to a heart is best of all.

İlim ilim bilmektir

İlim kendin bilmektir

Sen kendini bilmezsin

Ya nice okumaktir

Okumaktan mânâ ne

Kişi Hakk'ı bilmektir

Çün okudun bilmezsin

Ha bir kuru emektir

Okudum bildim deme

Çok tâat kıldım deme

Eri hak bilmez isen

Abes yere yelmektir

Dört kitabın mânâsı

Bellidir bir elifde

Sen elifi bilmezsin

Bu nice okumaktır

Yigirmi dokuz hece

Okusan ucdan uca

Sen elif dersin hoca

Mânâsı ne demektir

Yûnus Emre der hoca

Gerekse var bin hacca

Hepisinden eyice

Bir gönüle girmektir

Your love has wrested me away from me,

You're the one I need, you're the one I crave.

Day and night I burn, gripped by agony,

You're the one I need, you're the one I crave.

I find no great joy in being alive,

If I cease to exist, I would not grieve,

The only solace I have is your love,

You're the one I need, you're the one I crave.

Lovers yearn for you, but your love slays them,

At the bottom of the sea it lays them,

It has God's images-it displays them;

You're the one I need, you're the one I crave.

Let me drink the wine of love sip by sip,

Like Mecnun, live in the hills in hardship,

Day and night, care for you holds me in its grip,

You're the one I need, you're the one I crave.

Even if, at the end, they make me die

And scatter my ashes up to the shy,

My pit would break into this outcry:

You're the one I need, you're the one I crave.

"Yunus Emre the mystic" is my name,

Each passing day fans and rouses my flame,

What I desire in both worlds in the same:

You're the one I need, you're the one I crave.

Aşkın aldı benden beni

Bana seni gerek seni

Ben yanarım dün ü günü

Bana seni gerek seni

Ne vartığa sevinirim

Ne yokluğa yerinirim

Aşkın ile avunurum

Bana seni gerek seni

Aşkın âşıklar öldürür

Aşk denizine daldırır

Tecellî i1e doldurur

Bana seni gerek seni

Aşkın şarâbından içem

Mecnûn olup dağa düşem

Sensin dün ü gün endîşem

Bana seni gerek seni

Sufilere sohbet gerek

Ahîlere ahret gerek

Mecnunlara Leylâ gerek

Bana seni gerek seni

Eğer beni öldüreler

Külüm göğe savuralar

Toprağım orda çağıra

Bana seni gerek seni

Yûnus'durur benim adım

Gün geçtikçe artar odum

İki cihanda maksûdum

Bana seni gerek seni

In case my Friend does not return to me,

The let me return to the Friend's embrace;

I'm willing to suffer pain and torture

If that is how I can see the Friend's face.

A handful of dust was my stock in trade,

And love took even that away from me:

Now I have no capital left nor shop.

What use is going to the market place?

The Friend has His nice shop, neatly set up;

Cheerfully He walks around in that shop.

But my heart cringes, my sins are countless;

Humbly I must go implore the Friend's grace.

My heart declares: 'The Friend belongs to me."

My eye declares: The Friend belongs to me."

My heart urges my eye to have patience,

Yearning to receive news, to keep pace.

We must accept those who have looked at

God As sharing God's life, as one and the same.

If a person has received the blessing

Of God's vision, he is beyond disgrace.

Ol dost bize gelmezise ben dosta girü varayın

Çekeyin cevr ü cefâyı dost yüzin görüvireyin

Sermâye bir avuç toprak anı dahı aldı bu ışk

Ne sermâye var ne dükkân bazara neye varayın

Kunlmışdur dost dükkânı dost içine girmiş gezer

Günâhum çok gönlüm sizer ben dosta çok yalvarayın

Gönlüm eydür dost benümdür gözüm eydür dost benümdi

Gönlüm eydür göze sabr it bir dem haberin sorayın

Hak nazar kılduğı cana bir gözile bakmak gerek

Ana kim ol nazar kıla ben anı nice yireyin

Tapduğ'um eydür Yûnus'a bu ışk Hakk'a irse gerek

Kamulardan ol yücedür ben ana nice varayın

We have no knowledge of whose turn has come
While Death roams about freely among us:
Dashing through men's lives as His own orchard,
He plucks and strips anyone He chooses.
He crushes people, leaves them with backs bent,
And makes multitudes shed tears of lament.
He plunders estates to His heart's content,
Routs men with all His might till Life oozes.
Before the heroes grow old and decrepit,
Death strikes and lowers them into the pit
Without any forewarning about it.
With gleaming eyes, Death enjoys His ruses.
Hiç bilmezem kezek kimün aramuzda gezer ölüm
Halkı bostan idinmişdür diledüğin üzer ölüm
Bir nicenün bilin büker bir nicenün mülkin yıkar
Bir nicenün yaşın döker var gücini üzer ölüm
Birinin alun kardaşın revan döker gözi yaşın
Hiç onarmaz bağn başın habersüzin gelür ölüm

Yiğidi koca olınca komaz kendüyi bilince

Birini koyup gülince gözlerini süzer ölüm

Kanı anun sevdük yan kıl tâatun, an yüri

Miskin Yûnus neye dunır ejderhâlar yudar ölüm

While I was roaming the wide world

I came upon nations in graves:

The mighty and the meek lay there

Among them awe-inspiring braves.

Some were old men, some young heroes:

Viziers, teachers-everyone goes;

Their days now caught in the night's throes,

Here they lie with death's other slaves.

The path they took was always straight;

Pen in hand, they knew how to write;

Their tongues, like nightingales, sang right;

Buried they lie-sages and braves.

Mighty and low, everyone cried

When these heroic leaders died;

A broken bow at each graveside

Gallant men fell like stray arrows.

Their horses unfurled a dust cloud,

Drummers marched by them, beating loud,

Their might had done land and sea proud;

Noble lords now lie in death's caves.

Yer yüzünde gezer idim

Uğradım milketler yatur

Kimi ulu kimi kiçi

Key kuşağı berkler yatur

Kimi yiğit kimi koca

Kimi vezir kimi hoca

Gündüzleri olmuş gece

Bunculayın çoklar yatur

Doğru varırdı yolları

Kalem tutardı elleri

Bülbüle benzer dilleri

Danışman yiğıitler yatur

Ulu kiçi ağlaşmışlar

Server yiğitler düşmüşler

Baş ucunda yay sımışlar

Kırıluban oklar yatur

Atlar izi tozulu

Önleri tabıl-bazulu

İle güne hükmü yaz(ı)lı

Şu muhteşem beğler yatur

Gece gündüz oğlancıklar

Söyler iken bülbül gibi

Ayrılmışlar anaları

Sinlerini bekler yatur

Elleridir kınalı hep

Karavaşlan şeker-leb

Kargı gibi uzun boylu

Gül yüzlü hatunlar yatur

El bağlamıştır kamusu

Hak Çalab'dandır umusu

Nökerli kızdır kimisi

Alınmadan çoklar yatur

Yûnus bilmez kendi hâlin

Çalab'dır söyletir dilin

Bir nicesi yeni gelin

Ak teleme yüzler yatur

Hear me out, my dear friends,

Love resembles the sun.

The heart that feels no love

Is none other than stone.

What can grow on stone hearts?

Though the tongue softly starts,

Words of venom fume, rage,

And turn into war soon.

When in love, the soul burns,

Melts like wax as it churns.

Stone hearts are like winter

Dark, harsh, with all warmth gone.

Men of God's truth are an ocean,
Lovers must plunge into that sea;
The sages, too. should take a dive
To bring out the best jewellery.
We have turned into the
Wise Men To find pearls in the depths again;
Only the jeweller would know
How valuable those pearls might be.
Mohammed came to perceive God,
And saw God's truth in his selfhood.
Providence exists everywhere
So long as there are eyes to see.
Books are composed by the sages
Who put black words on white pages;
My sacred book's chapters are all
Written in hearts that love truly.
İşidin ey yârenler
Aşk bir güneşe benzer
Aşkı olmayan gönül

Misâl i taşa benzer

Taş gönülde ne biter

Dilinde ağu tüter

Nice yumşak söylese

Sözü savaşa benzer

Aşkı var gönül yanar

Yumşanur muma döner

Taş gönüller kararmış

Sarp kışa benzer

Ol sultân kapısında

Hazreti tapusunda

Aşıkların yıldızı

Her dem çavuşa benzer

Geç Yûnus endîşeden

Gerekse bu bîşeden

Ere aşk gerek önden

Ondan dervişe benzer

If I rub my face on the ground,

My new moon would rise in the skies,

Winter and summer become spring.

To me all days are holidays.

Let no cloud cast a tall shadow

On the gleaming light of my moon

Whose fullness must never grow dim:

From earth to sky its glimmer sprays.

From the heart's solitary cell

Its glitter drives out the darkness.

How could that gloom be squeezed into

The same cell with the piercing rays?

I see my moon right here on earth,

What would I do with all the skies?

Rains of mercy pour down on me

From this ground where I fix my gaze.

What if Yunus is a lover

Many are the lovers of God.

Yunus, too, bows his head, because

The lovers of God are ablaze.

Bu dem yüzüm süreduram her dem ayum yeni toğar

Her dem bayramdunır bana yayum kışum yenibahar

Benüm ayum ışığına bulutlar gölge kılmaya

Hiç gedilmez toluluğı nûn yirden göğe ağar

Anun nûn karanuyı sürer gönül hücresinden

Pes karanulık nûnla bir hücreye nite sığar

Ben ayumı yirde gördüm ne isterem gökyüzinde

Benüm yüzüm yirde gerek bana rahmet yirden yağar

Sözüm ay gün içün değül sevenlere bir söz yeter

Sevdüğüm söylemezisem sevmek derdi beni boğar

N'ola Yûnus sevdiyise çokdur Hakk'ı seviciler

Sevenleri köyer didi anunıçun boyun eğer

Dear Friend, let me plunge in the sea of love,

Let me sink into that sea and walk on.

Let both worlds become my sphere where I can

Delight in the mystic glee and walk on.

Let me become the nightingale that sings

A soul freed from the dead body's yearnings;

Let me bury my head in my two Hands,

Take the path to unity and walk on.

Thank heaven, I saw the Friend's lovely face

And drank the wine of the lovers embrace.

It severs me from you-it's a disgrace

I'll abandon this city and walk on.

Yunus drifts in the throes of love's torture:

Of all woes, his is the worst to endure.

For my distress only you hold the cure,

I,11 ash for that remedy and walk on.

İy dost ışkun denizine girem gark olam yüriyem

İki cihıân meydan ola devrânum sürem yüriyem

Girem denize gark olam ne elif ü mim dal olam

Dost bağında bülbül olam güllerin direm yüriyem

Bülbül olubanı ötem gönül olam canlar utam

Başumı elüme alıp yolına varam yüriyem

Bülbül olubanı gidem iy nice gönüller güdem

Yüzüm ışkıla dem-be-dem toprağa sürem yüriyem

Şükür gördüm didârunı aşdum visâlün yârını

Bu benlik senlik şannı terkini uram yüriyem

Yûnus'dur ışk âvâresi bîçâreler biçâresi

Sendedür derdüm çâresi dermânum soram yüriyem

I used to yearn for God;

If I found Him, what then?

Day and night I shed tears;

If I laugh now, what then?

I was a ball rolling

On the holy men's field;

Now I am a bat on

The sultan's course, what then?

A bunch o f red roses

At the sages' parley,

I bloomed, grew ripe and big;

If I wilted, what then?

Scholars and learned men

Found it in pious schools;

I found the vital truth

In the tavern, what then?

İsteridüm Allâh'ı buldumısa ne oldı

Ağlarıdum dün ü gün güldümise ne oldı

Erenler meydanında yuvarlanur tup idüm

Pâdişâh çevgânında kaldumısa ne oldı

Erenler sohbetinde deste kızıl gül idüm

Açıldum ele geldüm soldumısa nooldı .

Alimler ulemâlar medresede buldıysa

Ben hârâbat içinde buldumısa ne oldı

İşit Yûnus'ı işit uş yine delü oldı

Erenler ma'nîsine taldumısa ne oldı

It's the true man who leads the mystic life

Whoever is human, whoever dares.

Those who stand high and look below with scorn

Are bound to fall from the top of the stairs.

Though a gray-bearded old man might look grand,
There is so much he doesn't understand,
Let him not struggle towards the Holy Land
If he causes one heart to burn in tears.
A deaf man cannot hear what people say,
He thinks it's night when it's brightest day,
The atheist's eyes are blind to God's way
Even though the whole world glitters and glares.
The lover's heart is the Creator's throne.
God admires and accepts it as his own,
The man who breaks a heart shall groan and moan
In both worlds, suffering sorrows and cares.
You have a self image in your own eyes,
Be sure to see others in the same guise.
Each of the four holy books clarifies
This truth as it applies to man's affairs.
We have seen it all: Those who came are gone.
Those who once stopped here went back one by one;

He must have gulped love's wine if anyone

Feels the reality that God's truth bares.

Miskinlikte buldular

Kimde erlik var ise

Merdivenden ittiler

Yüksekten bakar ise

Gönül yüksekte gezer

Dembedem yoldan azar

Taş yüzüne su sızar

İçinde ne var ise

Sağır işitmez sözü

Gece sanır gündüzü

Kördür münkirin gözü

Iem münevver ise

Gönül Çalab'ın tahtı

Gönüle Çalab bakû

İki cihan bedbahtı

Kim gönül yıkar ise

Sen sana ne sanırsan

Ayruğa da onu san

Dört kitabın mânâsı

Budur eğer var ise

Bildik gelenler geçmiş

Konanlar geri göçmüş

Aşk şarabından içmiş

Kim mânâ duyar ise

Yûnus yoldan azuban

Yüksek yerde durmasın

Sinle sırat görmeye

Sevdiği didâr ise

All men in the whole wide world adore Him whom we adore;

How could we deny entry, it's a road or open door?

Whatever, whomever we love, our Loved One also loves;

Can the friend of our Friend have something to doubt or abhor?

If you are a true lover, befriend the friend of the Friend;

You would be unfair to your Friend if you stay as you are.

If you truly love, sacrifice yourself to all nations

So that you may be seen as faithful by the lovers' corps.

If you are God's true lover, He will open doors for you;

Give up your pride and tear down your crass selfhood to the core.

Leader and led, meek and rebel, they are all slaves of God;

How can you say to a man: "Leave your house, come out of there."

The fact Yunus knows is a word from a hidden treasure:

The Friend's lovers pay no heed to this world or the other.

Biz kime âşıksavuz âlemler ana âşık

Kime değül diyelüm bir kapudur bir tarîk

Biz neyi seversevüz ma'şûka anı sever

Dostumuzun doshna yad endişe ne lâyık

Sen gerçek âşıkısan dostun doshna dost ol

Bu Italde kalurısan dosta değül yaraşık

Kime az bakarsan astı yüce yirdedür

Bun yirinde turana sığını geçer ferik

Yitmiş iki millete kurbân ol âşıkısan

Tâ âşıklar safında tamâm olasın sâdık

Sen Hakk'a âşıkısan Hak sana kapu açar

Ko seni beğenmeğıi varlık evini bir yık

Hâs u âm muhi âsî dost kulıdur cümlesi

Kime eydibilesin gel evünden taşra çık

Yûnus'un bu danişi genç-i sözidür

Dosta âşık olanlar iki cilıandan fârik

My fleeting life has come and gone

A wind that blows and passes by.

I feel it has been all too brief,

Just like the blinking of an eye.

To this true word God will attest:

The Spirit is the Body's guest,

Some day it will vacate the breast

As birds, freed from their cages, fly.

Life, my good man, can be likened

To the land that the farmer sows:

Lying scattered all over the soil,

Some of the seeds sprout, but some die.

If you visit and give water

To a sick man who needs care,

With God's wine, he shall hail you there

One day when you soar to the sky.

Geldi geçti ömrüm benim

Şol yel esip geçmiş gibi

Hele bana şöyle geldi

Şol göz yumup açmış gibi

İşbu söze Hak tanıktır

Bu can gövdeye konuktur

Bir gün ola çıka gide

Kafesten kuş uçmuş gibi

Miskin âdem oğlanını

Benzetmişler ekinciye

Kimi biter kimi yiter

Yere tohum saçmış gibi

Bu dünyada bir nesneye

Yanar içim göynür özüm

Yiğid iken ölenlere

Gök ekini biçmiş gibi

Bir hastaya vardın ise

Bir içim su verdin ise

Yarın ordu karşı gele

Hak şarâbın içmiş gibi

Bir miskini gördün ise

Bir eskice verdin ise

Yarın ordu sana gele

Hak libâsın biçmiş gibi

Yûnus Emre bu dünyada

İki kişi kalır derler

Meğer Hızır İlyas ola

Ab-ı hayât içmiş gibi

Split my heart, go on, split;

See all the things in it.

There are those who mock us

Among this populace.

This road is full of traps:

It's too long, with huge laps;

Blocks on it leave no gaps;

It leads to deep waters.

On this road we depart

With true love in each heart,

But they set us apart

Now our exile tortures.

Let those who really dare

Step into the ring where

The champions don't care

If life ends or endures.

Yunus feels no craving

To step into that ring

Where the real heroes bring

Before us their full force.

Yar yüreğüm yar gör ki neler var

Bu halk içinde bize güler yar

Ko gülen gülsün Hak bizüm olsun

Gafil ne bilür Hakk'ı sever var

Bu yol uzakdur menzili çokdur

Geçidi yokdur derin sular var

Girdük bu yola ışkıla bile

Gurbetlik ile bizi salar var

Her kim merdâne gelsün meydâna

Kalmasun cana kimde hüner var

Yûnus sen bunda meydân isteme

Meydân içinde merdâneler var

I wonder-is anyone here

A stranger as forlorn as I?

His heart wounded, his eyes tearful

A stranger as forlorn as I?

Let no one be lonesome like me

Or writhe in exile's agony.

Teacher, I hope no one will be

A stranger as forlorn as I.

They'll say, "He's dead. that sad stranger"

Hearing of it three days later,

They'll wash my corpse in cold water

A stranger as forlorn as I.

Yunus gets no help nor pity.

No cure for his calamity,

Drifting from city to city

A stranger as forlorn as I.

Aceb şu yerde var m'ola

Şöyle garib bencileyin

Bağrı başlı gözü yaşlı

Şöyle garib bencileyin

Gezerim Rûm ile Şâm'ı

Yukarı illeri kamu

Çok istedim bulamadım

Şöyle garib bencileyin

Kimseler garîb olmasın

Hasret oduna yanmasın

Hocam kimseler olmasın

Şöyle garib bencileyin

Söyler dilim ağlar gözüm

Gariblere göynür özüm

Meğer ki gökte yıldızım

Şöyle garib bencileyin

Nice bu derd ile yanam

Ecel ere bir gün ölem

Meğer ki sinimde bulam

Şöyle garib bencileyin

Bir garîb ölmüş diyeler

Üç günden sonra duyalar

Soğuk su ile yuyalar

Şöyle garib bencileyin

Hey Emrem Yûnus bîçâre

Bulunmaz derdine çâre

Var imdi gez şardan şara

Şöyle garib bencileyin

If you break a true believer's heart once,

It's no prayer to God-this obeisance,

All of the world's seventy-two nations

Cannot wash the dirt of f your hands and face.

There are the sages-they have come and gone.

Leaving their world behind them, they moved on.

They flapped their wings and flew to the True One,

Not like geese, but as birds of Paradise.

The true road doesn't ever run awry,

The real hero scoffs at clambering high,

The eye that can see God is the true eye,

Not the eye that stares from a lofty place.

If you followed the never-swerving road,

If you held a hero's hand as he strode,

If doing good deeds was your moral code,

You shall get a thousand to one, no less.

These are the moving facts that Yunus tells,

Where his blend of butter and honey jells,

Not salt, but jewelry is what he sells

These goods he hands out to the populace.

Bir kez gönül yıkdın ise

Bu kıldığın namaz değil

Yetmiş iki millet dahi

Elin yüzün yumaz değil

Hani erenler geldi geçdi

Bunlar yardu kaldı göçdü

Pervâz urup Hakk'a uçdu

Hümâ kuşudur kaz değil

Yol oldur ki doğnı vara

Göz oldur ki Hakk'ı göre

Er oldur alçakda dura

Yüceden bakan göz değil

Doğru yola gittin ise

Er eteğin tuttun ise

Bir hayır da ettin ise

Birine bindir az değil

Yûnus bu sözleri çatar

Sanki balı yağa katar

Halka mata'lann satar

Yükü cevherdir tuz değil

Go and let it be known to all lovers:

I am the man who gave his heart to love.

I turn into a wild duck of passion,

I am the one who takes the swiftest dive.

From the waves of the sea I take water

And offer it all the way to the skies.

In adoration, like a cloud, I soar

I am the one who flies to heavens above.

He who says he sees, doesn't, though he vows;

That man doesn't know if he claims he knows.

He alone is the One who knows and shows.

I am the man who has become love's slave.

For true lovers, this land is Paradise;

Those who know find mansions and palaces;

Wonder struck and adoring like Moses,

I remain on Mount Sinai where I thrive.

Yunus is my name, I'm out of my mind.

Love serves as my guide to the very end.

All alone, toward the majestic Friend

I walk kissing the ground-and I arrive.

Haber eylen âşıklara

Aşka gönül veren benem

Aşk bahrîsi olubanı

Denizlere dalan benem

Yer gök dolu bu aşkdurur

Aşkdan yeğreği yokdurur

Aşka bahâ kim yetire

Mâden-i kân olan benem

Deniz yüzünden su alıp

Sunuverirem göklere

Bulutlayanı seyrân edip

Arşa yakın varan benem

Yıldınm olup şakıyan

Gökte melâik dokuyan

Bulutlara hüküm süren

Yağmur olup yağan benem

Gördüm göğün meleklerin

Her biri bir işde imiş

Hak Çalab'ın zikrin eder

İncil benem Kur'an benem

Gördüm diyen değil gören

Bildim diyen değil bilen

Bilen oldur gösteren ol

Aşka yesir olan benem

Kalem çalınıcak görgil

Haber böyledürür bilgil

"Kaalıu belâ" kelecisin

Bunda haber veren benem

Deli oldum adım Yûnus

Aşk oldu bana kılavuz

Hazrete değin yalınız

Yüz sürüyü varan benem

Ben yürürüm yana yana

Aşk boyadı beni kana

Ne âkılem ne dîvâne

Gel gör beni aşk neyledi

Geh eserim yeller gibi

Geh tozarım yollar gibi

Geh akanm seller gibi

Gel gör beni aşk neyledi

Akar sulayın çağlanm

Dertli ciğerim dağlanm

Şeyhim anuban ağlanm

Gel gör beni aşk neyledi

Ya elim al kaldır beni

Ya vaslına erdir beni

Çok ağlattın güldür beni

Ge1 gör beni aşk neyledi

Mecnûn oluban yürürüm

Ol yân düşte görürüm

Uyanıp melûl olurum

Gel gör beni aşk neyledi

Miskin Yûnus bîçâreyim

Baştan ayağa yâreyim

Dost ilinden âvâreyim

Gel gör beni aşk neyledi

Previous Page Next Page

BİZİM YUNUS

Hak Cihana Doludur

Hak cihana doludur

Kimseler Hakk'ı bilmez

Onu sen senden iste

Ol senden ayrı olmaz

Ahret yavlak ırakdır

Doğruluk key yarakdır

Ayrılık sarp firakdır

Hiç giden geri gelmez

Gelin tanış olalım

İşi kolay kılalım

Sevelim sevilelim

Dünya kimseye kalmaz

Yunus sözün anlarsan

Mânâsını dinlersen

Sana iyi dirlik gerek

Bunda kimseye kalmaz.

`

Yâ İlâhî Ger Sual Etsen Bana

Yâ ilâhî ger sual etsen bana

Bu durur anda cevabım us sana

Ben bana zulm eyledim ettim günah

N'eyledim n'ettim sana ey padişah

Ben mi düzdüm beni sen düzdün beni

Pür ayıp nişe getirdin ey Ganî

Gözüm açıp gördüğüm zindan içi

Nefs ü hevâ pür dolu şeytan içi

Haps içinde ölmeyeyim deyü aç

Mismil ü murdar yedim bir iki kaç

Nesne eksildi mi mülkünden senin

Geçti mi hükmüm ya hükmünden senin

Rızkını yiyip seni aç mı kodum

Ya yiyip öynünü muhtaç mı kodum

Geçmedi mi intikamın öldürüp

Çürütüp gözümü toprak doldurup

Kıl gibi köprü yaparsın geç deyü

Sen seni gel dûzahımdan seç deyü

Kıl gibi köprüden âdem mi geçer

Ya düşer ya dayanır yahud uçar

Kulların köprü yaparlar hayr içün

Hayrı budur kim geçeler seyr içün

Tâ gerek bünyâdi muhkem ola ol

Ol geçenler edeler us doğru yol

Terzi kurarsin hevâset dartmağa

Kasd idersin beni oda atmağa

Terazî ana gerek bakkal ola

Yâ bezirgân tâcir ü attar ola

Çün günah murdarlarun murdaridur

Hazretinden yaramazlar kâridur

Sen basirsin hod bilürsün hâlimi

Pes ne hâcet dartasın âmâlimi

Değmedi hiç Yunus'dan sana ziyan

Sen bilürsün âşikâre vü nihan

Bir avuç toprağa bunca kıyl ü kal

Neye gerek ey kerim-i zül-celâl

`

Evvel Benem Ahir Benem

Evvel benem ahir benem

Canlara can olan benem

Azup yolda kalmışlara

Hâyır meded iren benem

Düş döşedüm bu yerleri

Çöksü urdum bu daşları

Sayvân eyledüm gökleri

Girü dutup duran benem

Dahi aceb âşykları

İkrâr u din iman oldum

Halkun gönlinde küfr ile

İslâm ila iman benem

Halk içinde dirlik düzen

Bu üstine kara dizen

Dört kitabı toğru yazan

Ol yazılan Kur'an benem

Yunus de?ül buny diyen

Kendüli?idir söyleyen

Kâfir olur inanmayan

Evrel âhir heman benem

`

İlim İlim Bilmektir

İlim ilim bilmektir

İlim kendin bilmektir

Sen kendini bilmezsin

Ya nice okumaktır

Okumaktan mânâ ne

Kişi Hakk'ı bilmektir

Çün okudun bilmezsin

Ha bir kuru emektir

Okudum bildim deme

Çok tâat kıldım deme

Eri Hak bilmez isen

Abes yere yelmektir

Dört kitabın manası

Bellidir bir elif’de

Sen elifi bilmezsin

Bu nice okumaktır

Yunus Emre der hoca

Gerekse var bin hacca

Hepisinden eyice

Bir gönüle girmektir

`

Aşkın Aldı Benden Beni

Aşkın aldı benden beni

Bana seni gerek seni

Ben yanarım dün ü günü

Bana seni gerek seni

Ne varlığa sevinirim

Ne yokluğa yerinirim

Aşkın ile avunurum

Bana seni gerek seni

Aşkın âşıklar öldürür

Aşk denizine daldırır

Teselli ile doldurur

Bana seni gerek seni

Aşkın şarabından içem

Mecnun olup dağa düşem

Sensin dün ü gün endişem

Bana seni gerek seni

Eğer beni öldüreler

Külüm göğe savuralar

Toprağım orda çağıra

Bana seni gerek seni

Yunus'durur benim adım

Gün geçtikçe artar odum

İki cihanda maksûdum

Bana seni gerek seni

`

Ol Dost Bize Gelmez İse

Ol dost bize gelmez ise

Ben dosta girü varayın

Çekeyin cevr ü cefâyı

Dost yüzin görüvireyin

Sermaye bir avuç toprak

Anı dahi aldı bu aşk

Ne sermaye var ne dükkân

Bazara neye varayın

Kurulmuşdur dost dükkanı

Dost içine girmiş gezer

Günahum çok gönlüm sızer

Ben dosta çok yalvarayın

Gönlüm eydür dost benümdür

Gözüm eydür dost benümdür

Gönlüm eydür göze sabret

Bir dem haberin sorayın

Hak nazar kılduğı cana

Bir göz ile bakmak gerek

Ana kim ol nazar kıla

Ben anı nice yireyin

`

Hiç Bilmezem Kezek Kimün

Hiç bilmezem kezek kimün

Aramuzda gezer ölüm

Halkı bostan idinmişdür

Diledüğin üzer ölüm

Bir nicenün belin büker

Bir nicenün yaşın döker

Bir nicenün mülkin yıkar

Var gücini üzer ölüm

Yiğidi koca olınca

Komaz kendüyi bilince

Birini koyup gülince

Gözlerini süzer ölüm

`

Yer Yüzünde Gezer İdim

Yer yüzünde gezer idim

Uğradım milketler yatur

Kimi ulu kimi kiçi

Key kuşağı berkler yatur

Kimi yiğit kimi koca

Kimi vezir kimi hoca

Gündüzleri olmuş gece

Bunculayın çoklar yatur

Doğru varırdı yolları

Kalem tutardı elleri

Bülbüle benzer dilleri

Danışman yiğitler yatur

Ulu kiçi ağlaşmışlar

Server yiğitler düşmüşler

Baş ucunda yay sımışlar

Kırıluban oklar yatur

Atlar izi tozulu

Önleri tabıl-bazulu

İle güne hükmü yazılu

Şu muhteşem beyler yatur

`

Erenler Bir Denizdür

Erenler bir denizdür

şık gerek dalası

Bahri gerek denizden

Girüp gevher alası

Gine biz bahri olduk

Denizden gevher alduk

Sarraf gerek gevherün

Kyımetini bilesi

Muhammed Hakk'ı bildi

Hakk'ı kendüde gördi

Cümle yerde Hak hâzır

Göz gerekdür göresi

Iimler kitab düzer

Karayı aka yazar

Gönüllerde yazılur

Bu kitabun sûresi

`

Bu Dem Yüzüm Süreduram

Bu dem yüzüm süreduram

Her dem ayum yeni toğar

Her dem bayramdurur bana

Yazum kışum yenibahar

Benüm ayum ışığına

Bulutlar gölge kılmaya

Hiç gedilmez toluluğı

Nûrı yirden göğe aşar

Anun nûrı karanuyı

Sürer gönül hücresinden

Pes karanulık nûrıla

Bir hücreye nite sığar

Ben ayumı yirde gördüm

Ne isterem gökyüzinde

Benüm yüzüm yirde gerek

Bana rahmet yirden yağar

N'ola Yunus sevdiyise

Çoktur Hakk'ı seviciler

Sevenleri köyer didi

Anun içun boyun eğer

`

Ey Dost Aşkun Denizine

Ey dost aşkun denizine

Girem gark olam yüriyem

İki cihan meydan ola

Devranum sürem yüriyem

Bülbül olubanı ötem

Gönül olam canlar utam

Başumı elüme alıp

Yolına varam yüriyem

Şükür gördüm didarını

Aşdum visâlün yârını

Bu benlik senlik şarını

Terkini uram yüriyem

Yunus'dur aşk âvâresi

Biçareler biçaresi

Sendedür derdüm çaresi

Dermanum soram yüriyem

`

İsteridüm Allah'ı

İsteridüm Allah'ı

Buldumısa ne oldı

Ağlarıdum dün ü gün

Güldümise ne oldı

Erenler meydanında

Yuvarlanur tup idüm

Padişah çevgânında

Kaldumısa ne oldı

Erenler sohbetinde

Deste kızıl gül idüm

Açıldum ele geldüm

Soldumısa ne oldı

Alimler ulemalar

Medresede buldıysa

Ben harâbat içinde

Buldumısa ne oldı

`

Miskinlikte Buldular

Miskinlikte buldular

Kimde erlik var ise

Merdivenden ittiler

Yüksekten bakar ise

Ak sakallu pir hoca

Bilinmez hâli nice

Emek yimesün hacca

Bir gönül yıkar ise

Sağır işitmez sözü

Gece sanır gündüzü

Kördür münkirin gözü

lem münevver ise

Gönül Çalab'ın tahtı

Gönüle Çalab baktı

İki cihan bedbahtı

Kim gönül yıkar ise

Sen sana ne sanırsan

Ayruğa da onu san

Dört kitabın mânâsı

Budur eğer var ise

Bildik gelenler geçmi?

Konanlar geri göçmü?

Aşk şarabından içmi?

Kim mânâ duyar ise

`

Biz Kime şıksavuz Alemler ona şık

Biz kime aşıksavuz alemeler ona aşık

Kime değül diyelüm bir kapudur bir tarık

Biz neyi seversevüz maşûka anı sever

Dostumuzun dostına yad endişe ne lâyık

Sen gerçek âşıkısan dostun dostına dost ol

Bu halde kalurısan dosta değül yaraşık

Yetmiş iki millete kurban ol âşıkısan

Tâ âşıklar safında tamam olasın sadık

Sen Hakk'a âşıkısan Hak sana kapu açar

Ko seni beğenmeşi varlık evini bir yık

Hâs u âm mutî asi dost kulıdur cümlesi

Kime eydibilesin gel evünden taşra çık

Yunus'un bu dânişi genc-i nihan sözidür

Dosta âşık olanlar iki cihandan fârik

`

Geldi Geçti Ömrüm Benim

Geldi geçti ömrüm benim

Şol yel esip geçmiş gibi

Hele bana şöyle geldi

Şol göz yumup açmış gibi

İşbu söze Hak tanıktır

Bu can gövdeye konuktur

Bir gün ola çıka gide

Kafesten kuş uçmuş gibi

Miskin âdem oşlanını

Benzetmişler ekinciye

Kimi biter kimi yiter

Yere tohum saçmış gibi

Bir hastaya vardın ise

Bir içim su verdin ise

Yarın orda karşı gele

Hak şarabın içmiş gibi

`

Yar Yüreğüm Yar

Yar yüreğüm yar

Gör ki neler var

Bu halk içinde

Bize güler var

Bu yol uzakdur

Menzili çokdur

Geçidi yokdur

Derin sular var

Girdük bu yola

Işk ıla bile

Gurbetlik ile

Bizi salar var

Her kim merdâne

Gelsün meydana

Kalmasun cana

Kimde hüner var

Yunus sen bunda

Meydan isteme

Meydan içinde

Merdâneler var

`

Aceb Su Yerde Var M'ola

Aceb şu yerde var m'ola

Şöyle garib bencileyin

Bağrı başlı gözü yaşlı

Şöyle garib bencileyin

Kimseler garib olmasın

Hasret oduna yanmasın

Hocam kimseler olmasın

Şöyle garib bencileyin

Bir garib ölmüş diyeler

Üç günden sonra duyalar

Soğuk su ile yuyalar

Şöyle garib bencileyin

Hey Emrem Yunus biçare

Bulunmaz derdine çare

Var imdi gez şardan şara

Şöyle garib bencileyin

`

Bir Kez gönül Yıkdın İse

Bir kez gönül yıkdın ise

Bu kıldığın namaz değil

Yetmiş iki millet dahi

Elin yüzün yumaz değil

Hani erenler geldi geçdi

Bunlar yardu kaldı göçdü

Pervaz urup Hakk'a uçdu

Hümâ kuşudur kaz değil

Yol oldur ki doğru vara

Er oldur alçakda dura

Göz oldur ki Hakk'ı göre

Yüceden bakan göz değil

Doğru yola gittin ise

Er eteğin tuttun ise

Bir hayır da ettin ise

Birine bindir az değil

Yunus bu sözleri çatar

Sanki balı yağa katar

Halka metâların satar

Yükü cevherdir tuz değil

`

Haber Eylen şıklara

Haber eylen âşıklara

Aşka gönül veren benem

Aşk bahrisi olubanı

Denizlere dalan benem

Deniz yüzünden su alıp

Sunuverirem göklere

Bulutlayın seyran edip

Arşa yakın varan benem

Gördüm diyen değil gören

Bildim diyen değil bilen

Bilen oldur gösteren ol

Aşka yesir olan benem

Sekiz uçmak âşıklara

Köşk ü saraydır bilene

Musileyin hayran olup

Tur dağında kalan benem

Deli oldum adım Yunus

Aşk oldu bana kılavuz

Hazrete değin yalınız

Yüz sürüyü varan benem

`

Ben Yürürüm Yana Yana

Ben yürürüm yana yana

Aşk boyadı beni kana

Ne âkilem ne divane

Gel gör beni aşk neyledi

Geh eserim yeller gibi

Geh tozarım yollar gibi

Geh akarım seller gibi

Gel gör beni aşk neyledi

Ya elim al kaldır beni

Ya vaslına erdir beni

Çok ağlattın güldür beni

Gel gör beni aşk neyledi

Ben yürürüm ilden ile

Şeyh anarım dilden dile

Gurbette hâlim kim bile

Gel gör beni aşk neyledi

Mecnun oluban yürürüm

Ol yâri düşte görürüm

Uyanıp melûl olurum

Gel gör beni aşk neyledi

Miskin Yunus biçareyim

Baştan ayağa yâreyim

Dost ilinden âvâreyim

Gel gör beni aşk neyledi

`

Niçe Bir Besleyesin

Niçe bir besleyesin

Bu kaddile kameti

Düştün dünya zevkine

Unuttun kıyameti

Düriğ kazan ye yedir

Bir gönül ele getir

Yüz Kâbe'den yeğrektir

Bir gönül ziyareti

Uslu değil delidir

Halka sâlûsluk satan

Nefsin Müslüman etsin

Var ise kerameti

`

Ömrüm Beni Sen Aldadın

Ömrüm beni sen aldadın

Ah n'ideyim ömrüm seni

Beni deprenimez kodun

Ah nideyim ömrüm seni

Benim derdim hey sen idin

Canım içinde can idin

Hem sen bana sultan idin

Ah nideyim ömrüm seni

Gönlüm sana eğler idim

Gül deyüben yiyler idim

Garipseyip ağlar idim

Ah nideyim ömrüm seni

Gider imiş bunda gelen

Dünya işi cümle yalan

Ağlar ömrüm yavi kılan

Ah nideyim ömrüm seni

Hayrım şerrim yazılısar

Ömrüm ipi üzüliser

Gidip suret bozulısar

Ah nideyim ömrüm seni

Bari koyuban kaçmasan

Göçgüncü gibi geçmesen

Ölüm şarabın içmesen

Ah nideyim ömrüm seni

Bir gün ola sensiz kalam

Kurda kusa öyün olam

Çürüyüben toprak olam

Ah nideyim ömrüm seni

Miskin Yunus bilmez misin

Yoksa nazar kılmaz mısın

Ölenleri anmaz mısın

Ah nideyim ömrüm seni

`

Herkime Kim Dervişlik Bağışlana

Herkime kim dervişlik bağışlana

Kalbi gide pâk ola gümüşlene

Nefesinden misk ile anber düte

Budağından il ü şar yimişlene

Yaprağı hem dertlüye derman ola

Gölgesinde çok hayırlar işlene

şıkun gözi yaşı hem göl ova

Ayağından saz bitüp kamışlana

Cümle şair dost bagçesi bülbüli

Yunus Emre orada dürraçlana

`

Çıkdum Erik Dalına

Çıkdum erik dalına

Anda yidüm üzümi

Bostan issi kakıyup

Dir ne yirsin kozumi

Ağrılık yaptı bana

Bühtan eyledim ana

Çerçi de geldi eydür

Kani aldın kizumi

Kerpiç koydum kazana

Poyraz ila kaynatdum

Nedür diyü sorana

Bandum virdüm özini

İplik virdüm çulhaya

Sarup yumak itmemiş

Becid becid ısmarlar

Gelsün alsun bezini

Bir serçenin kanadın

Kırk katıra yükledüm

Çift dahi çekemedi

Şöyle kaldı kazanı

Bir sinek bir kartalı

Salladı urdi yire

Yalan değül gerçekdür

Ben de gördüm tozini

Bir küt ile güreşdüm

Elsüz ayağum aldı

Güreşip basamadum

Köyündürdü özümi

Kaf dağından bir taşı

Şöyle atdılar bana

Öğlelik yola düşdi

Bozayazdi yüzümi

Balık kavağa çıkmış

Zift turşusin yimeğe

Leylek koduk toğurmiş

Baka şunun sözini

Gözsüze fisıldadum

Sağır sözüm işitmiş

Dilsüz çağırup söyler

Dilümdeki sözümi

Bir öküz boğazladum

Kakıldum sere kodum

Öküz issi geldi eydür

Boğazladun kazumi

Bundan da kurtulmadum

N'idesini bilmedüm

Bir çerçi geldi eydür

Kani aldun gözgümi

Tospağaya satadum

Gözsüz sepek yoldaşi

Sordum sefer kancaru

Kayseri'ye azimi

Yunus bir söz söyledün

Hiçbir söze benzemez

Münâfıklar elinden

Örter mâni yüzini

`

Yandı Yüreğüm Dutuşdi

Yandı yüreğüm dutuşdi

Bağrum ciğerüm kebabdurur

Aşıklarun şerbetleri

Bu derdüme sebebdurur

Bir niçeleri aşk düzer

Bir niçeleri aşk bozar

Bir niçeler esrük gezer

Eyle kim var harabdurur

Aşk ile çalindi kalem

Aşka yesirdurur âlem

şıklar arasında

Cebrail dahi hicabdurur

Medreseler müderrisi

Okumadılar bu dersi

Söyle kaldılar âciz

Bilmediler ne babdurur

Azâzil dâ'vi kıldı

Dâ'visi yalan oldı

Yalan dâ'vi kılanun

Pes cezası azabdurur

Ölmez aşk bilişleri

Esrük meclis hoşları

Dâim bunlarun işi

Çeng ü seste rebabdurur

Yunus imdi miskin ol

Hem miskinlere kul ol

Zîre miskin olanları

Arzulayan Çalabdurur

`

Anmaz Mısın Sol Günü Sen

Anmaz mısın sol günü sen

Gözün nesne görmez ola

Düşe suretin toprağa

Dilin haber vermez ola

Çün Azrâil ine tuta

İssi kılmaz ana ata

Kimse döymez o heybete

Halktan meded ermez ola

Oğlan gider danişmana

Salâdir dosta düşmana

Sonra gelmek pesîmâna

Sana issi kılmaz ola

Evvel gele sol yuyucu

Ardınca sol su koyucu

İletip kefen sarıcı

Bunlar hâlin bilmez ola

Ağaç ata bindireler

Sinden yana göndereler

Yer altına indireler

Kimse ayruk görmez ola

Üç güne dek oturalar

Hep işini bitireler

Ol dem dile getireler

Ayruk kimse anmaz ola

Yunus miskin bu öğüdü;

Sen sana versen yeğ idi

Bu şimdiki mahlukata

Öğüt issi kılmaz ola

`

***

Ben bunda seyr eder iken

Ben bunda seyr eder iken

Aceb sirra erdim ahî

Bir siz dahi sizde görün

Dostu bende gördüm ahî

Bende baktim bende gördüm

Benim ile ben olani

Suretime can vereni

Kimdigini bildim ahî

Isteyüben bulimazam

Ol ben isem ya ben hani

Seçemedim ondan beni

Bir kezden ol oldum ahî

Degme bir yol kandan bana

Dagilmayam degme yana

Kutlu oldu seferim

Hos menzile erdim ahî

Münkir kisi duymaz bunu

Dertlilerin sezer cani

Ben ask bagi bülbülüyem

Ol bahçeden geldim ahî

Mansur idim ben ezelde

Onun için geldim bunda

Yak külümü savur göge

Ben "Ene'l-Hak" oldum ahî

Mun'im oldum yoksul iken

Benüm oldu kevn ü mekan

Yirden göge magrip masrik

Yire göge doldum ahî

Nitekim ben beni buldum

Bu oldu kim Hakki buldum

Korkum ani buluncadi

Korkudan kurtuldum ahî

*****

Eskere kildum bugün pinhânumi

Eskere kildum bugün pinhânumi

Can virüben buldum ol cânânumi

Can gönül hayran kalupdur mâsuka

Mâsukila sürerem devranumi

Kâni buldum n'iderem ben ayrugi

Yagmaya virdüm bugün dükkânumi

Yir benümdür gök benümdür ars benüm

Gör nicesi germisem sayvânumi

Yunus oldiysa adum pes ne aceb

Okuyalar defter ü divanumi

*****

Benim bunda kararim yok

Benim bunda kararim yok

Ben gine gitmege geldim

Bezirgânim metâim çok

Alana satmaga geldim

Ben gelmedim dâv'i için

Benim isim sevi için

Dostun evi gönüllerdir

Gönüller yapmaga geldim

Dost esrügü delili?im

siklar bilir neligim

Desgürüben ikiligim

Birlige yetmege geldim

****

Bir sâkiden içdük sarab

Bir sâkiden içdük sarab

Arsdan yüce meyhanesi

Bir kadehden esrimisüz

Canlar anun peymânesi

Ol meclis kim bizde vardur

Anda ciger kebab olur

Ol sem'a kim bizde yanar

Ay u günes pervanesi

Yunus bu cezbe sözlerin

Cahillere söylemegil

kil kâmil olan kisi

Bu mâ'niye inanasi

****

Gözüm seni görmek için

Gözüm seni görmek için

Elim sana ermek için

Bugün canim yolda kodum

Yarin seni bulmak için

Bugün canim yolda koyam

Yarin ivâzin veresin

Arz eyleme uçmgini

Hiç arzum yok uçmag için

Bana uçmak ne gerekmez

Hergiz gönlüm ona bakmaz

Isbu benim zâriligim

Degüldürür bir bag için

Uçmag uçmagim dedigin

Müminleri yeltedigin

Vardir ola birkaç hûri

Hevesim yok uçmag için

Sûfilere ver sen onu

Bana seni gerek seni

Hâsâ ben terk edem seni

Sol bir ala çardag için

*****

Bir nazarda kalmayalim

Bir nazarda kalmayalim

Gel dosta gidelim gönül

Hasret ile ölmeyelim

Gel dosta gidelim gönül

Terk edelim il ü sari

Dost için kilalim zâri

Ele getirelim yâri

Gel dosta gidelim gönül

Bu dünyaya kalmayalim

Fânidir aldanmayalim

Bir iken ayrilmayalim

Gel dosta gidelim gönül

Kilavuz olgil sen bana

Gönülelim dosttan yana

Bakmayalim önden sona

Gel dosta gidelim gönül

Ölüm haberi gelmeden

Ecel yakamiz almadan

Azrâil hamle kilmadan

Gel dosta gidelim gönül

Gerçek erene varalim

Hakk'in haberin soralim

Yunus Emre'yi alalim

Gel dosta gidelim gönül

****

Düsdi önüme hubbü'l vatan
Düsdi önüme hubbü'l vatan
Gidem hey dost diyü diyü
Anda varan kalur heman
Kalam hey dost diyü diyü
Halvetlerde mesgul olam
Dâim açilam gül olam
Dost baginda bülbül olam
Ötem hey dost diyü diyü
Sol bir bes on arsun bizi
Kefen ideler egnüme
Dökem sol dünya tonlarin
Geyem hey dost diyü diyü
Mecnun oluban yüriyem
Yüce daglari büriyem
Mum olubani eriyem
Yanam hey dost diyü diyü
Günler geçe yil çevrile
Üstüme sinlem obrila

Ten çüriye toprak ola

Tozam hey dost diyü diyü

Yunus Emre var yolina

Münkirler girmez yolina

Bahri olup dost göline

Dalam hey dost diyü diyü

******

Hakikatün mâ'nîsin serhile bilmediler

Hakikatün mâ'nîsin serhile bilmediler

Erenler by dirligi riya dirilmediler

Hakikat bir denizdür seriat anun gemisi

Çoklar gemiden çikup denize dalmadilar

Bunlar geldi kapuya seriat tutdi turur

Içerü girübeni ne varin bilmediler

Dört kitabi serh iden âsidür hakikatde

Zîre tefsir okuyup mâ'nîsin bilmediler

-********

Mânâ eri bu yolda melûl olasi degil

Mânâ eri bu yolda melûl olasi degil

Mânâ duyan gönüller hergiz ölesi degil

Ten fânidir can ölmez gidenler geri gelmez

Ölur ise ten ölur canlar ölesi degil

Cevher seven gönüller yüz bin yol eder ise

Hak'dan nasib olmasa nasib olasi degil

Sakingil yârin gönlün sirçadir simayasin

Sirça sindiktan geri bütün olasi degil

Yaratdi Hak dünyayi Muhammed dostluguna

Dünyaya gelen gider bâki kalasi degil

*****

Ask imamdur bize gönül cemaat

Ask imamdur bize gönül cemaat

Kiblemüz dost yüzi dâimdür salât

Dost yüzni göricek sirk yagmalandi

Anunçün kapuda kaldi seriat

Gönül secde kilur dost mihrabinda

Yüzin yire urup kilur münâcat

Biz kimse dinine hilâf dimezüz

Din tamam olicak togar mahabbet

Togrulik bekleyen dost kapusinda

Gümansiz ol bulur ilâhi devlet

******

Yârab bu ne derddür derman bulinmaz

Yârab bu ne derddür derman bulinmaz

Ya bu ne yaradur zahmi belürmez

Benüm garib gönlüm askdan usanmaz

Varur aska düser hiç bana dönmez

Döner gönlüm bana ögüt virür hos

sik olan gönül askdan usanmaz

sik ki cana kaldi âsik olmaz

Canin terk itmeyen mâsuki bulmaz

sik bir kisidür bu dünya malin

hiret korkusin bir pula saymaz

sik öldi diyü salâ virürler

Ölen hayvan durur âsiklar ölmez

Bu dünya ol âhyretden içerü

sikun yiri var kimesne bilmez

Erenler meydani arsdan yücedür

Salarlar çevgâni tup belürmez

Yunus bu tevhide gark oldi gitti

Girü gelmeklige akli dirilmez.

****

Can bir ulu kimsedür

Can bir ulu kimsedür

Beden anun atidur

Her ne lokma yirisen

Bedenin kuvvetidür

Ne denlü yirisen çok

Ol denlü yürisen tok

Cana hiç issi yok

Hey suret maslahatidur

Inayetdur anun isi

Anlamaz degme bir kisi

Bilgil ki bu hümâ kusi

siklarun devletidür

****

Niçeler bu dünyada günâhini yuyamaz

Niçeler bu dünyada günâhini yuyamaz

Ömrü geçer yok yire iy dirîgâ tuyamaz

Bir niçe kisilerün gaflet gözin baglamis

Hak yolina dirisen bir yufkaya kiyamaz

Bu dünya bir gelindür yesil kizil donanmis

Kisi yeni geline bakubani toyamaz

Var imdi miskin Yunus uryan olup gir yola

Yüz çukallu gelürse yalincagi soyamaz

****

Kerem it bir beri bak rikab yüzünden birak

Kerem it bir beri bak rikab yüzünden birak

Ayun öndördi misin balkurur yüz ü yanak

Siratin ariligi bulgur u nohud gibi

Iki kasun ay alnun genç aya virür sabak

Kangi bir nesneni ki dil nice serh eylesün

Ilâhî sen beklegil yavuz gözlerden irak

Boyun yuvuk boyindan hiç fark eyleyemedüm

Gümâna viren beni küpeli iki kulak

Yunus Hak tecellisin senün yüzünde gördi

Çare yok ayrilmaga çün sende göründi Hak

*****

Söylememek harcisi söylemegin hasidir

Söylememek harcisi söylemegin hasidir

Söylemegin harcisi gönüllerin pasidir

Gönüllerin pasini ger sileyim der isen

Sol sözü söylegil kim sözün hulâsasidir

Cümle yaradilmisa bir göz ile bakmayan

Halka müderris ise hakikatte âsidir

Ser' ile hakikatin serhini eydem isit

Seriat bir gemidir hakikat deryasidir

Ol geminin tahtasi her nice muhkem ise

Deniz mevc urucagiz onu usadasidir

Bundan içeri haber isit eydeyim ey yâr

Hakikatin kâfiri ser'in evliyasidir

******

Hak bir gönül verdi bana

Hak bir gönül verdi bana

Ha demeden hayran olur

Bir dem gelir sâdî olur

Bir dem gelir giryan olur

Bir dem sanasin kus gibi

Sol zemherî olmus gibi

Bir dem besâretten dogar

Hos bag ile bostan olur

Bir dem gelir söyleyemez

Bir sözü serh eyleyemez

Bir dem dilinden dür döker

Dertlilere derman olur

Bir dem çikar ars üzere

Bir dem iner taht-es-serâ

Bir dem sanasin katredir

Bir dem tasar umman olur

****

Hak bir gönül verdi bana

Hak bir gönül verdi bana

Ha demeden hayran olur

Bir dem gelir sâdî olur

Bir dem gelir giryan olur

Bir dem sanasin kus gibi

Sol zemherî olmus gibi

Bir dem besâretten dogar

Hos bag ile bostan olur

Bir dem gelir söyleyemez

Bir sözü serh eyleyemez

Bir dem dilinden dür döker

Dertlilere derman olur

Bir dem çikar ars üzere

Bir dem iner taht-es-serâ

Bir dem sanasin katredir

Bir dem tasar umman olur

*****

Bu dünyadan gider olduk

Bu dünyadan gider olduk

Kalanlara selâm olsun

Bizim için hayir dua

Kilanlara selâm olsun

Ecel büke belimizi

Söyletmeye dilimizi

Hasta iken hâlimizi

Soranlara selâm olsun

Dünyaya gelenler gider

Hergiz gelmez yola gider

Bizim halimizden haber

Soranlara selâm olsun

Miskin Yunus söyler sözün

Yas doldurmus iki gözün

Bizi bilmeyen ne bilsin

Bilenlere selâm olsun

*****

Askin odu cigerimi yaka geldi, yaka gider

Askin odu cigerimi yaka geldi, yaka gider

Garip basim bu sevdayi çeke geldi, çeke gider

Kar etti firak canima, âsik oldum sultanima

Ask zincirin dost boynuma taka geldi, taka gider

Sadiklar durur sözüne, gayri görünmez gözüne

Bu gözlerim dost yüzüne baka geldi, baka gider

Bülbül eder âh ü figan, hasret ile yandi bu can

Benim gönülcügüm, ey can, çika geldi, çika gider

sik Yunus der sözleri, efgan eder bülbülleri

Dost bagçesinde gülleri, koka geldi, koka gider

******

Yalanci dünyaya konup göçenler

Yalanci dünyaya konup göçenler

Ne söylerler ne bir haber verirler

Üzerinde türlü otlar bitenler

Ne söylerler ne bir haber verirler

Kiminin basinda biter agaçlar

Kiminin basinda sararir otlar

Kimi masum kimi güzel yi?itler

Ne söylerler ne bir haber verirler

Topraga gark olmu? nazik tenleri

Söylemeden kalmis tatli dilleri

Gelin duadan unutman bunlari

Ne söylerler ne bir haber verirler

Kimisi dördünde kimi besinde

Kimisinin tâci yoktur basinda

Kimi alti kimi yedi yasinda

Ne söylerler ne bir haber verirler

Kimisi bezirgân kimisi hoca

Ecel serbetini içmek de güç a

Kimi ak sakalli kimi pir koca

Ne söylerler ne bir haber verirler

Yunus der ki gör takdirin isleri

Dökülmüsler kirpikleri kaslari

Baslari ucunda hece taslari

Ne söylerler ne bir haber verirler

*****

Severim ben seni candan içeri

Severim ben seni candan içeri

Yolum vardir bu erkândan içeri

Beni bende demen bende degilim

Bir ben vardir bende benden içeri

Nereye bakar isem dopdolusun

Seni nere koyam benden içeri

Beni sorma bana bende degilim

Suretim bos yürür dondan içeri

Senin askin beni benden aliptir

Ne ?irin dert bu dermandan içeri

Geçer iken Yunus ses oldu dosta

Ki kaldi kapuda ondan içeri

******

YUNUS EMRE’NİN ŞİİRLERİ

BANA SENİ GEREK SENİ.

Aşkın aldı benden beni bana seni gerek seni

Ben yanarım dünü günü bana seni gerek seni

Ne varlığa sevinirim en yokluğa yerinirim

Aşkın ile avunurum bana seni gerek seni

Aşkın aşıklar öldürür aşk denizine daldırır

Tecelliyle doldurur bana seni gerek seni

Sofilere sohbet gerek ahilere ahret gerek

Mecnunlara Leyli gerek bana seni gerek seni

Yunus'durur benim adım gün geçtikçe artar odum

İki cihanda maksudum bana seni gerek seni

GEL GÖR BENİ AŞK NEYLEDİ

Gönlüm düştü bu sevdaya gel gör beni aşk neyledi

Başımı verdim bu kavgaya gel gör beni aşk neyledi

Ben yürürem yane yane, aşk boyadı beni kane

Ne akılem ne divane gel gör beni aşk neyledi

Kah eserim yeller gibi kah tozarım yollar gibi

Kah akarım seller gibi gel gör beni aşk neyledi

Akar sulayın çağlaram dertli ciğerim dağlaram

Şeyhüm anuban ağlaram gel gör beni aşk neyledi

Ya elim al kaldır beni ya vaslına erdir beni

Çok ağladım güldür beni gel gör beni aşk neyledi

Miskin Yunus biçareyim bastan aşağı yareyim

Dost ilinden avareyim gel gör beni aşk neyledi

ALLAH DEYU DEYU

Şol cennetin ırmakları akar Allah deyu deyu

Çıkmış islam bülbülleri öter Allah deyu deyu

Salınır tuba dalları Kuran okur hem dilleri

Cennet bağının gülleri kokar Allah deyu deyu

Kimi yeyip kimi içer hep melekler rahmet saçar

İdris nebi hulle biçer biçer Allah deyu deyu

Aydan aydındır yüzleri miskü anberdir sözleri

Cennette huri kızları gezer Allah deyu deyu

Hakka aşık olan kişi akar gözlerinin yaşı

Pür nur olur içi dişi söyler Allah deyu deyu

Ne dilesen haktan dile kılavuz ol gir doğru yola

Bülbül aşık olmuş güle öter Allah deyu deyu

Miskin Yunus var yarına koma bugünü yarına

Yarın hakkın divanına varam Allah deyu deyu

AŞKSIZ OLMAYAYIM

İlahi bir aşk ver bana kandalığım bilmeyeyim

Yavu kılayım ben beni isteyüben bulmayayım

Söyle hayran eyle beni bilmeyiym dünlü günü

Daim isteyeyim seni, ayruk nakşa kalmayayım

Senin kokun duydu canım, terkini urdu cihanın

Hergiz belirmez mekanın seni kanda isteyeyim

Aşkın bir od urdu cana, uş yürürem yan yana

Ciğerim gark oldu kana, nice zari kılmayayım.

Ko ben yaanyım tüteyim, bülbül olayım öteyim.

Dost bahçesinde biteyim, açıluben solmayayım

Aşktır bu derdin dermanı, aşk yolunda verem canı

Yunus Emre eydür bunu bir dem aşksız olmayayım.

G E L D İ M

Benim bunda kararım yok ben bundan gitmeği gelidm

Bazirganım metaım çok alana satmağa geldim

Ben gelmedim davi için beni işim sevi için

Dostun evi gönüldendir gönüller yapmağa geldim

Dost esriği delilim aşıklar bilir neliğim

Denşiriben ikiliğim birliğe yetmeye geldim

Ol hocamdır ben kuluyum dost bahçesinin bülbülüyüm

Ol hocamın bahçesine şad olup ötmeye geldim

Bunda biliş olan canlar orada bilişşler imiş

Bilişiben dost-ila halim arzetmeğe geldim

Yunus eydür aşık oldum maşuka derdinden oldum

Gerek erün kapısında ömrüm harc etmeğe geldim...

İMAM VE CEMAAT

Aşk imamdır bize gönül cemaat dost yüzü kıbledir daimdür salat

Dost yüzün göricek yağmalandı onun için kapıda kaldı salat

Can secdeye vardı dost mihrabında yüz yere uruban eder münacaat

Derildi beşimiz bir vakte geldi beş bölük oluban kim kıla taat

Münacaat gibi vakt olmaz arada ne güzindür bize dost ile halvet

Kimse dinine biz hilaf demezüz din tamam olıcak doğar muhabbet

Yunus öyle esirdir ol kapıda diler ki olmaya ebedi azat.

AŞK P A Z A R I

Aşk pazardır bu canlar satılır satarım canımı hiç kimse almaz

Aşık bir kişidir bu dünya malın ahiret korkusun bir çöpe saymaz

Bu dünya ol ahiretten içeri aşıkın yeri var kimesne bilmez

Aşık öldü diye sala verirler ölen hayvan imiş aşıklar ölmez

Beyim arif ise var sen yoluna bunda başlar yiter kanlar sorulmaz

Erenler meydanı Arş'ta uludur sıdkıla gelenler mahrum günelmez

Yunus bu tevhide gark oldu gitti geri gelmekliğe aklı gerilmez..

O L S U N

Canlar canın buldum bu canım yağma olsun

Assı ziyandan geçtim dükkanım yağma olsun

Ben benliğimden geçtim gözüm hicabın açtım

Dost vaslına eriştim gümanım yağma olsun

Benden benliğim gitti hep mülkümü dost tuttu

La-mekana kavm oldum mekanım yağma olsun

Taalluktan üzüştüm ol dosttan yan uçtum

Aşk divanına düştüm divanım yağma olsun

İkilikten usandım aşk donuyla donandım

Derdin hanına kandım dermanım yağma olsun

Varlık için sefer kıldı dost ondan bize geldi

Viran gönül nur oldu cihanım yağma olsun

Geçtim bitmez sağınçdan usandım yaz ve kıştan

Bostanlar başını buldum bostanım yağma olsun

Yunus ne hoş demişsin bal ve şeker yemişsin

Ballar balını buldum kovanım yağma olsun..

G Ö N Ü L

Bir kez gönül yıktın ise bu kıldığın namaz değil

Yetmiş iki millet dahi elin yüzün yumaz değil

Kanı erenler geldi geçti bunlar kaldı göçtü

Pervaz vurup Hakk’a uçtu hüma kuşudur kaz değil

Yol odur ku doğru vara göz odur ki Hakk’ı göre

Er odur ki alçakta dura yüceden bakan göz değil.

Bismillahirrahmanirrahim

Ol Tanri-i kadim diledi bir hikmet eyledi

Toprak ve od ve su ve yel ona soyledi

Bismillah buyurdu getirdiler topragi

Ikinci teslim oldu ona adem nisani

Ucuncu yel geldi depretti ani

Ondan oldu ona adem nisani

Dorduncu od geldi kizdirdi ani

Tamam kizarinca us verdi cani

Budur din yogurdular nebiler oldu

Suret demek sonra ona ad oldu

Yuz bin benim gibi eylersen sana ne muhal

Dedi sukur elahmdulillah ala kullu hal

Toprak ile bele geldi turlu kanaat

Tevekkul ve sabir ve hulk u ganimet

Su ile bele geldi dort turlu hasil

Safa ve sahavet ve nazar-i vasil

Yel ile bele geldi dort turlu heves

Riya ve yalan ve hava ve nefis

Od ile bele geldi dort turlu alet

Tamah ile busi ve kibr ile hasret

Canla bele geldi dort turlu haslet

Edep ve haya ve uzlet ve vahdet

Insan Vucudu Beyanindadir

Akil Tanri'nin kadimligi pertevindedir

Akil uctur biri akl-i maisettir

Biri akl-i cuz'i biri akl-i kullidir

Ol kim akl-i maisettir dunya tertibin bildirir

Imam Tanri'nin hidayet pertevindedir

Hidayet hod muhabbet pertevindedir

Iman uc durludur biri ilmwlyakin'dir

Biri aynelyakin biri Hakkalyakin'dir

Ol iman kim ilmelyakin'dir gonulde yerlidir

Tuta geldigim iman can ile geldi can ile gider

Ucmag Tanri'nin fazl-i pertevindedir

Tamu Tanri'nin adl-i pertevindedir

Toprak Tanri'nin ganiligi pertevindedir

Su Tanri'nin nur-i pertevindedir

Yel Tanri'nin heybet-i pertevindedir

Od Tanri'nin hism-i pertevindedir

Toprak ile su Ucmag'da yerlidir

Od ile yel Tamu'da yerlidir

Katina kim gelirse kendilerine katarlar

Surup anlari Tamu'ya atarlar

Toprakla su ile gelen on uc kisidir

Bin bin erleri var bin basilari onundedir

Katina kim gelirse kendilerine katarlar

Surup anlari Ucmaga iletirler

Ve dort kisi dahi can ile geluptur

Bin bin erleri vardir bin basilari onundedir

Bu dort kisiyle gelen didara mustagrak olisardir

Toprak su ile gelen Ucmaga mustagrak olisardir

Od ile yel ile gelen kisiler Tamu'ya mustagrak olisardir

Ebedul-abad onda mukim ve mukarrep kalisardir

Imdi bilmek gerektir kim kangi boluktesin

Kangi bolugun sozun tutarsin ondansin

Nefs'in Beyanindadir

Gel imdi dinle sozu serh ideyin

Birin birin onu sana diyeyin

Cu sahin hikmet akdemden idi

Bu birkac soze adem'den idi

Bir muhtasar cihan iki cihanca

Dugeli bakar isen yuzbin anca

Azim cihandurur gonul cihani

Seni izler isen goresin ani

Haber veriserem nefsun ilinden

Umidin var ise goresin andan

Iki sultandurur sana havale

Diler her birisi diler mulk ala

Biri rahmanidur can hazretinden

Biri seytanidur garaz yatindan

Gor imdi kim seni kime taparsin

Kime kapu acup kime kaparsin

On uc bin erdurur rahmani lesker

Zebunsuz kimselerdur key erenler

*

Dokuz bindur bu nefs hasarati

Mudam eyerlidir bunlarin ati

Nisanlari bu kim yuzleri kare

Bu nefriyn u sikayet kande vara

Sakingil kim sen bunlardan olmayasin

Ki nefs divanina yazilmayasin

Tutma nefsin sozun can besler isen

Pur-nur olur canin soz dinler isen

Hakikattir ki bu nefs sultani bilmez

Onuncun sipahi dirlik dirilmez

Key ari can gerek sah hazretinde

Ayrilmadan dura sultan katinda

Nefse uyan ola sultana asi

Uc kulac iptir onun bahasi

Tekebburdur nefstir Sultani bilmez

Cerisinden eyu dirlik dirilmez

Bu nefs oglanlari dokuz kisidir

Nifak ve sirk anlarin isidir

Ulu oglu tamah eyi isi etmez

Cihan milki onun olursa yetmez

Bin er donlu dururlar kapusunda

Esir etmis cihani tapusunda

O murat ile ki ol doyura ani

Sever dunyayi cun oldur imani

Neyi sever isen imanin oldur

Nice sevmeyensin Sultani oldur

Sevundur bil seni senden ileten

Seven isen ol yana giden

Ki sevdiginden ote menzilin yok

Asil mana budur soz seleci cok

Dava sigmaz bu yola ma na gerek

Her kim asiksa bana o gerek

Bucuk gun durmayan aklim katinda

Ne layiktir dedim sah hazratinda

Der Beyani Tama'

Gorem bir sahis gelir benzi sararmis

Tutulmus dili akli yavu varmis

Gelip tiz akil onunde tapu kildi

Hak'a sukr eyledi cun ani buldu

Gercek akil isen yerini gorgil

Ya caren var ise tadini vergil

Bir gun etmeden bir goren ani

Demedim kimseye ol kisi kani

Tamahkar ban ile yoldan azdim

Beyan icinde dilim nerede gezdim

Bakili geldim sana bir halimi bil

Timarin var ise gozum yasin sil

Ben tamah zindanindan cikamazim

Divari berk imis hic yikamazim

Ki onlardurur zindani bekler

Zebunsuz kimseden demir yurekler

Bin er var donludur tamah cerisi

Ki mubarizlerdurur her birisi

Kimi tutar ise zindana urur

Ayagina demir dahi vurdurur

Sual ettim ana ben ne kisisiz

Adiniz nedurur kimin esisiz

Dedi bu kamusu nefs kullaridir

Kamusundan tamah ulularidir

Tamah ehli yeri Tamuda durur

Onuncun fargi-u asude durur

Ol kisi kim peri yurdu onda ola

Pes onun gibi kisi kande ola

Bilmedim beni aldatip tuttu

Bugun yarin diye omrum unuttu

Dasitâni-i Kanaat

Biri birin akil sozu isitti

Tefekkur eyledi kendinden gitti

Geri geldi akil ogutler ani

Bize gelenlerin kurtuldu cani

Bize geldinse endise etme

Nidem deyu dahi hic gussa etme

Kanaat fakr ile us gele simdi

Ne kilar dusmana bekaa dur imdi

Cagirip mustucu geldi kanaat

Harir olanlar giyer biner Burak at

Gorurum bir yesil alem ki cikti

Islemez hic kimse yavlik enikti

Cavuslar cagirisir sag ve solunda

Giriv u Zemzem'dir degme yolunda